
Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 3
март 2009.
година XLIX
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Диана Драгутиновић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вук Ђоковић, мр Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вук Ђоковић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и савршена мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2009 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1. а) Порески третман преноса целокупне имовине пословне јединице привредног друштва са седиштем у Београду, која се налази у Републици Црној Гори, привредном друштву из Подгорице 11
- б) Порески третман добити коју резидентни обвезник оствари пословањем преко сталне пословне јединице у Републици Црној Гори на коју је плаћен порез у тој држави 11
- ц) Порески третман преноса уз накнаду права својине на моторном возилу који није остварен на територији Републике Србије..... 11

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета и увоза јестивог уља и јестиве рафинисане биљне масти од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, као и на промет и увоз маслаца и маргарина 15
  2. Порески третман промета јогурта, воћног јогурта, млечних производа који садрже мусли, као и јогурта са додатком млечне чоколаде..... 16
  3. Порески третман промета јогурта за чију се ферментацију, поред јогуртних, користе и пробиотске културе, воћног јогурта, млечних производа који садрже мусли, као и млечног производа са додатком ваниле 17
  4. Могућност остваривања пореског ослобођења за промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши у циљу изградње регионалне депоније на основу Уговора о зајму који је закључен између ЈКП „Регионална санитарна депоније Дубоко“ и Европске банке за обнову и развој 19
  5. Порески третман промета добара без накнаде који врши обвезник ПДВ – произвођач хране 20
  6. Порески третман промета добара и услуга који се врши у оквиру спровођења Пројекта рехабилитације моста Газела, заједно са пратећом конструкцијом и прилазним путевима, као и завршетак Деонице А Обилазнице око Београда, финансираног из средстава зајма добијеног по основу Уговора о зајму закљученог 15.11.2007. године између Јавног предузећа „Путеви Србије“ и Европске банке за реконструкцију и развој, за који је Република Србија дала гаранцију Уговором о гаранцији закљученим 24.11.2007. године између Републике Србије и Европске банке за реконструкцију и развој..... 21
-

---

7. Порески третман увоза машине која је била привремено извезена ради оправке . . .	26
8. Порески третман промета добара и услуга насталих као резултат рада ученика у ученичкој задрузи, а који врши обвезник ПДВ – школа	28
9. Порески третман промета услуга које привредно друштво А пружа у оквиру послова факторинга	29
10. Порески третман промета моторних возила која страном лице, тј. лице које нема седиште односно пребивалиште на територији Републике Србије испоручује из иностранства у јавно царинско складиште на територији Републике Србије купцу – домаћем лицу, као и промета услуга превоза моторних возила који страном лице врши купцу тих добара	30
11. Евидентирање за обавезу плаћања ПДВ туристичке агенције	32
12. Порески третман промета путничког аутомобила који врши обвезник ПДВ физичком лицу са територије Аутономне покрајине Косово и Метохија (АПКМ) у случају када је предметно добро отпремљено на територију АПКМ без Евиденционог листа	33
13. Измена основице за обрачун ПДВ ако обвезник ПДВ – пружалац услуга одобрава примаоцу попуст због плаћања накнаде за промет предметних услуга до рока доспећа	36
14. Место промета и порески третман услуге клиничког испитивања лекова	39
15. Порески третман промета путничког аутомобила за чију набавку је Друштво мултипле склерозе Војводине добило новчану донацију	41
16. Докази који су потребни за остваривање пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза на промет услуга превоза које су повезане са увозом добара	42
17. Порески третман промета услуга обављања стручно теренских послова у приватним шумама (послови дознаке, жигосања, издавања пропратница и други послови у газдовању приватним шумама), као и промета услуга праћења и оцене утицаја аерозагађења на шуме	44
18. Порески третман промета услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације	45
19. Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у случају када Министарство културе посредством Филмског центра Србије (ФСЦ) учествује у суфинансирању филмског пројекта, а продуцентска кућа која производи филм има обавезу да на одговарајући начин у најавној шпици филма, као и приликом свих промотивних активности и на целокупном пропагандном материјалу обавести јавност о подршци Министарства културе и ФСЦ?	46
20. Остваривање права на повраћај ПДВ у случају када је извршена статусна промена спајања уз припајање	47
21. Порески третман промета услуга давања у закуп станова за потребе становања избеглих лица који врши ЈП „Градска стамбена агенција“	50
22. Порески третман преноса уз накнаду дела имовине коју чини роба на залихама и сва опрема у два малопродајна и једном veleprodajном објекту, као и права из уговора о закупу тих објеката	51

---

23. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање споредних трошкова закупа (нпр. трошкови електричне енергије, телефона, комуналних услуга и др.)	53
24. Право на одбитак ПДВ обрачунатог од стране претходног учесника у промету на промет учбеника које обвезник ПДВ бесплатно даје основним школама у Републици Србији	55
25. Евидентирање за обавезу плаћања ПДВ страног физичког лица које врши промет добара и услуга у Републици Србији	58
26. Порески третман услуге изнајмљивања хале за спортове за тренинге и утакмице спортским клубовима	59
27. Право обвезника ПДВ – лица које се бави прометом и сервисирањем путничких аутомобила да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету при набавци тест возила (возила која служе да потенцијални купац разгледа и проба возило) и заменских возила (возила која се обезбеђују купцима који имају статус ВИП корисника ако поправка њиховог возила траје дуже од шест сати), односно при изнајмљивању тих возила, одбије као претходни порез	60

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Порески третман прихода који оствари недобитна организација од продаје удела	63
2. Порески подстицај из члана 50а Закона о порезу на добит предузећа у случају када се отуђи део основних средстава по основу којих је остварено то право, али се износ укупних улагања (и после отуђења) не смањи испод законом прописаних 600 милиона динара	64
3. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу уступања права на превозење, издавање и продају књиге путем уговора о лиценци	66
4. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу преношења права коришћења рачунарског програма путем уговора о лиценци односно подлиценци	67
5. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу преношења права коришћења софтвера путем уговора о лиценци у случају када је уговорено да нерезидентни обвезник постане и власник ауторских права на будућем софтверу који ће настати током развоја и наградње иницијалног софтвера	68
6. Порески третман исправке вредности билансне активе и резервисања за губитке по ванбилансним ставкама које исказује банка	70
7. Пореско ослобођење из члана 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају када обвезник уложи новчана средства и набави односно купи основно средство (некретнину) које се налази у иностранству	71

-
8. Порески третман прихода које предшколска установа оствари учешћем родитеља деце у цени услуга које пружа та установа 72

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Порески третман поклона удела у друштву са ограниченом одговорношћу који се врши са поклонодавца – правног лица на поклонопримца (правно или физичко лице) и утврђивање основице за опорезивање 75
  2. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на пренос права својине на моторном возилу које није било регистровано на територији Републике Србије?... 76
  3. Порески третман преноса без накнаде права својине на непокретности са предузећа А у реструктурирању на његово зависно предузеће Б, по уговору од 5.3.2008. године, с обзиром да је имовина која је предмет уговора „подржављена“ у септембру 2008. године..... 77
  4. Да ли физичко лице које купује стан за себе и три члана породичног домаћинства може остварити право на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права код куповине стана уколико има стан у сувласништву на територији Републике Србије? 78
  5. Да ли је установа социјалне заштите – Центар за заштиту одојчади, деце и омладине у обавези да плаћа порез на поклон и то: на донације у новцу које физичка и правна лица – донатори уплаћују на рачун сопствених прихода те установе, на примања у „половној“ роби, као и на „примања на основу новчаних казни по решењу суда (казне за саобраћајне прекршаје и сл.) које окривљени уплаћују“ на рачун Центра? .. 79
  6. Када застарева обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права – на пренос по уговору о купопродаји овереном 1. јануара 2004. године за који надлежном пореском органу није поднета пореска пријава? 82
  7. Утврђивања пореза на пренос апсолутних права по основу куповине стана из „Пројекта изградње 1100 станова у Београду“ Скупштине града Београда и право солидарног јемца за измирење те обавезе на отпис камате обрачунате због доцње у плаћању тог пореза 84
  8. Да ли се плаћа порез на поклон, односно порез на пренос апсолутних права у конкретној правној ситуацији код улагања права својине на идеалном делу непокретности у капитал друштва са ограниченом одговорношћу (по основу уговора о уносу додатног улога)? 89
  9. Да ли се порез на пренос апсолутних права плаћа на пренос права својине на стану као добитку у наградној игри „Изградимо Авалски торањ“? 91
  10. Право на ослобођење од пореза на пренос права својине на стану физичком лицу које први стан стиче по основу судске пресуде која је постала правоснажна 31. децембра 2008. године 93
-

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Утврђивање основице за годишњи порез на доходак грађана у коју је, поред осталог, урачунат и опорезиви приход по основу самосталне делатности за коју је порез утврђен не на основу опорезиве добити исказане у пореском билансу, већ је пореска обавеза утврђена принципом упоређивања са просечном бруто зарадом 95
2. Пореске обавезе физичког лица – бившег власника самосталне занатске радње које је, након затварања те радње, производе који су остали непродати продало предузећу чији је он, такође, власник, у ситуацији када су остала ненаплаћена потраживања радње према поменутом предузећу, а након затварања радње се стекли услови за исплату неизмиреног дуга, па је предузеће закључило са бившим власником радње вансудско поравнање о измиривању свог дуга. 97
3. Признавање права на личне одбитке за издржаног члана породице код утврђивања основице годишњег пореза на доходак грађана. 100
4. Порески третман зарада које остварују упућени радници страног правног лица, по основу обављања рада на територији Републике Србије, који немају закључене уговоре о раду са домаћим послодавцима 102
5. Порески третман прихода који оствари инострани извођач, у коме је садржан и износ провизије агенцији која заступа извођача, као и обавеза плаћања пореза на доходак грађана на провизију коју правно лице – резидент Републике Србије плаћа агенцијама које заступају иностране извођаче 104
6. Порески третман прихода које остваре нерезидентни уметници – јавни извођачи (музичари) од личних делатности обављених у Републици Србији (концерт), у случају када је исплатилац прихода нерезидентно правно лице које нема пословну јединицу на територији Републике 107

ТАКСЕ

1. Да ли се код овере потписа такса плаћа за све примерке на којима је извршена овера тј. да ли се број оверених потписа множи бројем примерака? 109
  2. Да ли је окривљени у прекршајном поступку обвезник таксе према одредбама Закона о републичким административним таксама и да ли је у обавези да плати износ таксе по Тарифном броју 7. Одељка А Тарифе када изјави жалбу на решење о прекршају донетом у првостепеном поступку, који се води по одредбама Закона о прекршајима? 111
  3. Да ли се ослобођење од плаћања републичких административних такси из члана 19. став 1. тачка 4) Закона о републичким административним таксама односи и на уверење из матичне књиге о слободном брачном стању, као и да ли се такса плаћа „за међународне изводе које надлежни орган издаје по Париској конвенцији – Конвенција о издавању неких извода из матичних књига намењених иностранству и Бечкој конвенцији – Конвенција о издавању извода из матичних књига на више језика, који исто служе за остварење права из члана 19. Закона, нпр: за пензију, запослење итд“, с обзиром на то да служе радњи у иностранству без легализације и превода? 112
-

---

4. Наплата републичких административних такси након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“ бр. 5/09) за списе и радње органа у Републици Србији када обвезник захтев подноси код дипломатско-конзуларног представништва (ДКП) у иностранству	116
5. Да ли таксени обвезници са седиштем, односно пребивалиштем, односно боравиштем у Републици Србији, који се из Републике Србије обраћају ДКП, конзуларну таксу у прописаном износу уплаћују на пролазни динарски рачун конзуларних прихода Министарства спољних послова или на девизни рачун ДКП који издаје спис или врши радњу за коју се такса у конкретном случају плаћа?	117
6. Да ли се плаћа републичка административна такса када странка, након разгледања списка управног предмета, захтева издавање њихових преписа, односно фотокопија?	118
7. Питања која су дипломатско-конзуларна представништва (ДКП) Републике Србије поставила у вези примене Закона о републичким административним таксама	120
7.1. Да ли постоји решење у вези са указивањима држављана Републике Србије на висину провизије које наплаћују стране банке код уплате таксе на девизни рачун Републике Србије отворен за ту намену код Народне банке Србије, а преко инокоресподентне банке у иностранству?	120
7.2. Да ли на девизни рачун ДКП странке уплаћују само дужни износ таксе, а стварне трошкове на благајни ДКП, или целокупан износ уплаћују на девизни рачун?	120
7.3. Да ли су прихватљиви неки други начини уплате на девизни рачун ДКП (депонување новца на посебан девизни рачун ДКП за конзуларне услуге, money order и др.)?	120
7.4. Да ли су војни обвезници у иностранству ослобођени свих такси у поступку регулисања војне обавезе?	120
7.5. Да ли постоји разлика у правном основу за неплаћање таксе предвиђеном чл. 18. и 19. Закона?	120
7.6. Да ли се и које таксе наплаћују за издавање спроводнице?	120
7.7. Да ли се наплаћују таксе за издавање спроводнице за сахрањивање страних држављана у Републици Србији или у трећој земљи (тзв. транзитне спроводнице)?	120
7.8. Да ли се и које таксе плаћају за упис у матичне књиге?	120
7.9. Како поступити у случајевима да трећа земља наплаћује држављанима Републике Србије таксу за визу у већем износу од оног који је прописан Законом?	120
7.10. Указивање да Тарифни број Одељка Б, који уређује састављање и оверу пуномоћја или друге изјаве, не садржи таксу за оверу потписа	120

7.11. Указивање да у Тарифни број 13. Одељак Б Тарифе није унета такса за састављање исправа.....	120
7.12. Да ли су Законом прописане таксе за утврђивање држављанства, проверу држављанског статуса и записник о утврђивању очинства?	120
7.13. Да ли се код подношења породичног (групног) захтева за пријем или отпуст из држављанства Републике Србије наплаћује такса за оверу потписа из Тарифног броја 6. за сваког подносиоца појединачно, или једна такса?	120
7.14. Указивање да у Тарифном броју 15. Одељак Б Тарифе није направљена разлика у превођењу са страног и на страни језик	120
7.15. Да ли постоји законска обавеза да се о ослобођењу од плаћања таксе стави одговарајућа клаузула на документ?	120
7.16. Да ли страни држављанин може дати изјаву о признавању очинства код дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије у иностранству и по ком тарифном броју се републичка административна такса плаћа у том случају?	120
7.17. По којим критеријумима ДКП врши надоверу службеног потписа и печата на исправи?	120
7.18. По којим критеријумима се прихвата депоновање потписа и печата јавног бележника – нотара?	120
7.19. Да ли је за примену Тарифног броја 9. став 2. тачка 1) Одељка Б Тарифе републичких административних такси неопходно доношење решења шефа ДКП?	120
7.20. Који је законски механизам предвиђен за достављање уговора о промету непокретности у земљу?	120
8. Таксене обавезе овлашћених предузећа за промет оружја и муниције.	133
9. Примена одредаба Закона о републичким административним таксама у случајевима када физичко лице за потврду да не прима пензију или социјалну помоћ из Републике Србије, за ослобађања од плаћања дела општинских такси у иностранству, нема финансијских могућности да плати конзуларну таксу, или плаћање таксе угрожава његов егзистенцијални минимум	134
10. Да ли се на захтев за прекњижавање претплате јавних прихода за намирне обавезе на име јавних прихода по другом основу, који порески обвезник подноси Пореској управи, плаћа републичка административна такса?	135

ЦАРИНЕ

1. Поступање по жалби на првостепену одлуку коју у управном поступку донесе царински орган	137
2. Да ли се при извозу робе предузеће А може појавити као једини извозник, по једној царинској декларацији, а да се у рубрици „Б“ те декларације упишу подаци о произвођачима робе, односно да ли испорука робе предузећу А ради извоза, на основу уговора о заједничкој производњи, подлеже обавези обрачунавања и плаћања ПДВ?	138

-
3. Могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз путничког моторног возила за потребе Одбора Меџлиса Исламске заједнице 140

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Период важења потврде о резидентности ради остваривања права из Уговора о избегавању двоструког опорезивања са Словенијом 141

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Да ли ЈП „Завод за уџбенике“, као наручилац у смислу Закона о јавним набавкама, може услугу штампе својих издања набавити од ЈП „Службени гласник“, које је, такође, наручилац у смислу Закона? 143
2. Право Института „Михајло Пупин“ д.о.о. на обављање делатности пружања услуга без примене Закона о јавним набавкама, у смислу члана 7. став 1. тачка 1) овог закона 146

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у марту месецу 2009. године 149
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. а) Порески третман преноса целокупне имовине пословне јединице привредног друштва са седиштем у Београду, која се налази у Републици Црној Гори, привредном друштву из Подгорице

б) Порески третман добити коју резидентни обвезник оствари пословањем преко сталне пословне јединице у Републици Црној Гори на коју је плаћен порез у тој држави

ц) Порески третман преноса уз накнаду права својине на моторном возилу који није остварен на територији Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2174/2008-04 од 12.2.2009. год.)

а) Закон о порезу на додату вредност

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сходно наведеној законској одредби, пренос целокупне имовине пословне јединице привредног друштва из Београда која се налази у Републици Црној Гори привредном друштву из

Подгорице, а који врши привредно друштво са седиштем у Београду, није предмет опорезивања ПДВ.

б) Закон о порезу на добити предузећа

Одредбом члана 2. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да је порески обвезник, у складу са овим законом, и резидент Републике Србије који подлеже опорезивању добити коју оствари на територији Републике Србије и изван ње, Резидентни обвезник је, у смислу овог закона, правно лице које је основано или има седиште стварне управе и контроле на територији Републике.

Према члану 51. ст. 1. и 2. Закона, ако резидентни обвезник оствари добит пословањем у другој држави, на рачун пореза на добит предузећа утврђеног према одредбама овог закона одобрава му се порески кредит у висини пореза на добит плаћеног у тој другој држави, при чему порески кредит из става 1. овог члана не може бити већи од износа који би се обрачунао применом одредаба овог закона на добит остварену у иностранству.

Према томе, уколико резидентни обвезник оствари добит пословањем преко сталне пословне јединице у другој држави (Црној Гори), на коју је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на добит утврђеног према одредбама овог закона одобрава му се порески кредит у висини пореза на добит плаћеног у тој држави, при чему порески кредит не може бити већи од износа који би се обрачунао применом одредаба овог закона на добит остварену у иностранству. Тако утврђен порески кредит исказује се у пореској пријави на Обрасцу ПДП прописаном Правилником о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 139/04 ... 59/06) под редним бројем 8.7. (у оквиру дела 8. – Подаци о пореском ослобођењу, односно умањењу обрачунатог пореза).

У случају када је износ обрачунатог и плаћеног пореза на добит у другој држави мањи од износа пореза који би се обрачунао применом одредаба овог закона на добит остварену у иностранству (из разлога што је у тој држави законом прописана нижа стопа пореза на добит предузећа), Министарство финансија сматра да обвезник остварује право на порески кредит из члана 51. Закона у висини целокупног износа пореза обрачунатог и плаћеног у тој другој држави.

ц) *Закон о порезима на имовину*

Према одредби члана 23. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног.

Одредбом члана 14. став 5. Закона уређено је да је употребљавано моторно возило, у смислу тог закона, моторно возило које је најмање једанпут, у складу са прописима, било регистровано на територији Републике Србије.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а став 1. Закона).

Порез на пренос апсолутних права, сходно одредби члана 26. став 3. Закона, плаћа се на пренос тих права који је остварен на територији Републике Србије.

Према томе, ако се на пренос уз накнаду права својине на моторном возилу плаћа порез на додату вредност у Републици Србији, на тај пренос се не плаћа порез на пренос апсолутних права.

Такође, ако моторно возило на којем се пренос врши није, најмање једанпут, у складу са прописима, било регистровано на

територији Републике Србије, на пренос права својине на том возилу у Републици Србији се порез на пренос апсолутних права не плаћа.

Ако пренос уз накнаду права својине на моторном возилу није остварен на територији Републике Србије, порез на пренос апсолутних права у Републици Србији се на тај пренос не плаћа.

Према томе, порез на пренос апсолутних права у Републици Србији се плаћа на пренос уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу, остварен на територији Републике Србије, на који се не плаћа порез на додату вредност.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе на пренос апсолутних права, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета и увоза јестивог уља и јестиве рафинисане биљне масти од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, као и на промет и увоз маслаца и маргарина

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2153/2008-04 од 30.3.2009. год.)

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Сагласно одредби става 2. тачка 1) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет и увоз хлеба и других пекарских производа, млека и млечних производа, брашна, шећера, јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, јестиве масноће животињског и биљног порекла и меда.

Према одредби члана 2. став 9. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), јестивим масноћама животињског и биљног порекла, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматрају се јестива свињска маст, живинска масноћа, масноћа од говеда, оваца и коза, као и масти и уља од риба и морских сисара и биљне масти.

Сагласно одредби члана 10. Правилника, посебна стопа од 8% примењује се и код увоза добара из чл. 2–9. овог правилника, ако су та добра у истоветном називу разврстана односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа.

Сходно наведеним законским и подзаконским одредбама, на промет јестивог уља и јестиве рафинисане биљне масти од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од 8%. По посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се и увоз наведених добара, ако су та добра у истоветном називу разврстана односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа.

На промет и увоз јестивог уља и масти од других биљака, као и на промет и увоз маслаца и маргарина, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 18%.

2. Порески третман промета јогурта, воћног јогурта, млечних производа који садрже мусли, као и јогурта са додатком млечне чоколаде

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-817/2009-04 од 27.3.2009. год.)

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби члана 23. став 2. тачка 1) Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се, између осталог, промет или увоз млека и млечних производа.

Сагласно одредби члана 2. став 6. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), млечним производима, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматрају се кисело млеко, јогурт, кефир, чоколадно млеко и воћни јогурт.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, промет јогурта, тј. производа за чију се ферментацију користе само јогуртне културе (нпр. „Моја kravica jogurt“, „Jogurt Fit“), односно производа за чију се ферментацију, поред јогуртних, користе и пробиотске културе (нпр. „Viva“, „Balans +“ и „Vitalino“), опорезују се по посебној стопи ПДВ од 8%. Такође, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се и промет воћног јогурта, тј. јогурта са додатком воћа, независно од тога да ли се за ферментацију тог производа користе само јогуртне или јогуртне и пробиотске културе (нпр. „Vitalino-jagoda“), као и кефира који, поред јогуртне културе, садржи и пробиотску културу (нпр. „Balans + Kefir“).

По пореској стопи од 18% опорезује се промет млечних производа који садрже мусли, односно пахуљице ражи, пшенице, овса и јечма (нпр. „Jogood musli šljiva“, „Jogood musli jabuka“, „Balans + sa ršenicom i ršeničnim klicama“), као и млечни производ – јогурт са додатком млечне чоколаде (нпр. „Vitalino-čokolada“).

3. Порески третман промета јогурта за чију се ферментацију, поред јогуртних, користе и пробиотске културе, воћног јогурта,

млечних производа који садрже мусли, као и млечног производа са додатком ваниле

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-818/2009-04 од 27.3.2009. год.)

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби члана 23. став 2. тачка 1) Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се, између осталог, промет или увоз млека и млечних производа.

Сагласно одредби члана 2. став 6. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), млечним производима, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматрају се кисело млеко, јогурт, кефир, чоколадно млеко и воћни јогурт.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, промет јогурта, тј. производа за чију се ферментацију користе само јогуртне културе, односно производа за чију се ферментацију, поред јогуртних, користе и пробиотске културе (нпр. „АВ јогурт“, „5+ јогурт“, „Ела јогурт“), опорезују се по посебној стопи ПДВ од 8%. Такође, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се и промет

воћног јогурта, тј. јогурта са додатком воћа, независно од тога да ли се за ферментацију тог производа користе само јогуртне или јогуртне и пробиотске културе (нпр. „5+ Voćni jogurt jagoda“, „5+ Voćni jogurt višnja“, „5+ Voćni jogurt kajsiја“). По посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се и промет производа „5+ моћни obrok jagoda“, уколико тај производ не садржи додатке као што су мусли, пахуљице ражи, шпенице, овса и јечма и сл.

По пореско стопи од 18% опорезује се промет млечних производа који садрже мусли, односно пахуљице ражи, шпенице, овса и јечма и сл, као и млечни производ са додатком ваниле (нпр. „5+ Моћни jogurt aromatizovani jogurt vanila“).

4. Могућност остваривања пореског ослобођења за промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши у циљу изградње регионалне депоније на основу Уговора о зајму који је закључен између ЈКП „Регионална санитарна депоније Дубоко“ и Европске банке за обнову и развој

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-317/2009-04 од 26.3.2009. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србије појављује као гарант, односно контра-гарант, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Одредбама члана 21д став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без

права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16б) Закона односи на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне финансијске организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе;
- 3) треће стране и међународне финансијске организације, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контра-гарант;
- 4) треће стране и друге државе, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, Министарство финансија је мишљења да се на основу Уговора о зајму који је закључен између ЈКП „Регионална санитарна депоније Дубоко“ и Европске банке за обнову и развој не може остварити ослобођење од обавезе обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши у циљу изградње Регионалне депоније „Дубоко“, имајући у виду да у овом случају нису испуњени законски услови.

5. Порески третман промета добара без накнаде који врши обвезник ПДВ – произвођач хране

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0810/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ

испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Ставом 4. тачка 2) истог члана Закона прописано је да се са прометом добара уз накнаду изједначава сваки други промет добара без накнаде.

Према одредби става 5. истог члана Закона, узимање добара, односно сваки други промет добара из става 4. овог члана сматра се прометом добара уз накнаду под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

Према одредби члана 4. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара која су део пословне имовине пореског обвезника, пружањем услуга и сваким другим прометом без накнаде и о утврђивању уобичајених количина пословних узорака и поклона мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 114/04), сваким другим прометом добара без накнаде, у смислу члана 4. став 4. тачка 2) Закона, сматра се поклањање добара, осим поклањања пословних узорака и поклона мање вредности из чл. 7. и 8. овог правилника.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на промет добара без накнаде који врши обвезник ПДВ – произвођач хране, ПДВ се обрачунава и плаћа, под условом да је обвезник ПДВ – произвођач хране имао право да ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове одбије као претходни порез у потпуности или сразмерно.

6. Порески третман промета добара и услуга који се врши у оквиру спровођења Пројекта рехабилитације моста Газела, заједно са

пратећом конструкцијом и прилазним путевима, као и завршетак Деонице А Обилазнице око Београда, финансираног из средстава зајма добијеног по основу Уговора о зајму закљученог 15.11.2007. године између Јавног предузећа „Путеви Србије“ и Европске банке за реконструкцију и развој, за који је Република Србија дала гаранцију Уговором о гаранцији закљученим 24.11.2007. године између Републике Србије и Европске банке за реконструкцију и развој

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-569/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србије појављује као гарант, односно контрагарант, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

У Уговору о зајму закљученом 15.11.2007. године између Јавног предузећа „Путеви Србије“ и Европске банке за реконструкцију и развој, у Прилогу 2. – Категорије и повлачење средстава, наведени су износ зајма и валута зајма за делове Б1, Б2 и Ц Пројекта, као и проценат трошкова које треба финансирати искључујући све порезе.

Одредбама члана 21д став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16б) Закона односи на промет добара и услуга који се

врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне финансијске организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе;
- 3) треће стране и међународне финансијске организације, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант;
- 4) треће стране и друге државе, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант.

Републички орган надлежан за послове трезора Републике доставља Централи списак и копије закључених уговора о кредиту, односно зајму, које је закључила Република Србија, односно у којима се Република Србија појављује као гарант или контрагарант, као и податке о износу и намени средстава која су предмет уговора о кредиту, односно зајму, а којима је предвиђено да се из добијених средстава неће плаћати трошкови пореза (став 2. истог члана Правилника).

У складу са одредбом члана 21д став 3. Правилника, корисник кредита, односно зајма (у даљем тексту: корисник средстава) доставља Централи списак страних лица са којима има закључене уговоре о промету добара и услуга, као и копије закључених уговора.

Сагласно одредби члана 21ђ став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 21д став 1. овог правилника, обвезник може да оствари за промет добара и услуга који непосредно врши кориснику средстава, односно страном лицу са којим корисник средстава има закључен уговор о промету добара и услуга, под условом да поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о кредиту, односно зајму ослобођен ПДВ (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице Централне, у три примерка.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
  - 1а) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 5) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених аванских средстава;
- 6) потпис овлашћеног лица.

Према одредбама члана 21ђ став 3. Правилника, потврда из става 2. овог члана издаје се на захтев корисника средстава, односно страног лица, који мора да садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
  - 1а) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 2) број и датум захтева;
- 3) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 5) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених аванских средстава;

б) потпис овлашћеног лица и печат корисника средстава, односно страног лица.

Изузетно од става 3. тачка б) овог члана, ако страно лице нема обавезу да поседује печат у складу са прописима своје земље, у том случају, уз захтев из става 3. овог члана доставља Централни изјаву да не поседује печат, потписану од стране овлашћеног лица (став 4. истог члана Правилника).

Централа проверава да ли је уговор о кредиту, односно зајму евидентиран, издаје три примерка потврде из става 2. овог члана, од којих два примерка доставља кориснику средстава, односно страном лицу, а трећи задржава за своје потребе (члана 21ђ став 5. Правилника).

Сагласно одредби члана 21ђ став 6. Правилника, корисник средстава, односно страно лице доставља један примерак оверене потврде из става 4. овог члана обвезнику, а други задржава за своје потребе.

Уз први захтев из става 3. овог члана, корисник средстава дужан је да Централни достави и податак о износу искоришћених средстава кредита, односно зајма (став 7. истог члана Правилника).

Одредбом члана 21е Правилника прописано је да Централа води евиденцију о достављеним копијама уговора о кредиту, односно зајму, подацима о износу и намени средстава која су предмет уговора о кредиту, односно зајму, корисницима средстава и страним лицима, копијама уговора закључених између корисника средстава и страних лица, као и о издатим потврдама о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам.

Одредбом члана 8. став 1. Правилника о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 68/05, у даљем тексту: Правилник о изменама и допунама Правилника) прописано је да ако се по основу уговора о донацији или уговора о кредиту односно зајму из члана 24. став 1. тач. 1ба) и 1бб) Закона, врши увоз добара у

Републику, лице овлашћено за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације, односно потврда о пореском ослобођењу за кредит, однос зајам, издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, уместо података прописаних чланом 21б став 3. тач. 4) и 5), чланом 21в став 3. тач. 5) и б) и чланом 21ђ став 2. тач. 4) и 5) овог правилника, садржи податке о називу, адреси и ПИБ-у лица за које се врши увоз добара, односно лица које може да оствари пореско ослобођење у складу са чланом 24. став 1. тач. 16а) и 16б) Закона, као и вредност добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца (став 2. истог члана Правилника о изменама и допунама Правилника).

Сходно наведеном, а према мишљењу Министарства финансија, на промет добара и услуга који се врши у оквиру спровођења Пројекта рехабилитације моста Газела, заједно са пратећом конструкцијом и прилазним путевима, као и завршетак Деонице А Обилазнице око Београда, финансираног из средстава зајма добијеног по основу Уговора о зајму закљученог 15.11.2007. године између Јавног предузећа „Путеви Србије“ и Европске банке за реконструкцију и развој, за који је Република Србија дала гаранцију Уговором о гаранцији закљученим 24.11.2007. године између Републике Србије и Европске банке за реконструкцију и развој, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга има право на одбитак претходног пореза по том основу.

7. Порески третман увоза машине која је била привремено извезена ради оправке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-779/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Одредбом члана 7. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем

тексту: Закон) прописано је да је увоз сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Сагласно одредби члана 19. став 1. Закона, основица код увоза добара је вредност увезеног добра утврђена по царинским прописима.

Према одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу из става 1. овог члана урачунава се и:

1) акциза, царина и друге дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови који су настали до првог одређишта у Републици.

Првим одређиштем, у смислу става 2. тачка 2) овог члана, сматра се место које је назначено у отпремници или другом превозном документу, а ако није назначено, место првог претовара добара у Републици (став 3. истог члана Закона).

Сагласно одредби члана 20. став 1. Закона, код увоза добара, које је обвезник привремено извезао ради оплемењивања, обраде, дораде или прераде (у даљем тексту: оплемењивање), оправке или уградње, основицу чини накнада коју је обвезник платио или треба да плати за оплемењивање, оправку или уградњу, а ако се та накнада не плаћа, основицу чини пораст вредност настао оплемењивањем, оправком или уградњом.

У случају из става 1. овог члана примењују се одредбе члана 19. став 2. овог закона (став 2. истог члана Закона).

У складу са наведеним одредбама Закона, на увоз добра – машине која је привремено извезена ради оправке, ПДВ се обрачунава и плаћа на основицу коју чини накнада коју је обвезник платио или треба да плати за оправку предметне машине, а ако се та накнада не плаћа, основицу чини пораст вредности машине настао оправком. У овом случају, у основицу за обрачун ПДВ урачунавају се и царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни

приходи (осим ПДВ) и сви споредни трошкови који су настали до првог одредишта у Републици.

8. Порески третман промета добара и услуга насталих као резултат рада ученика у ученичкој задрузи, а који врши обвезник ПДВ – школа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0348/2009-04 од 23.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на промет добара и услуга насталих као резултат рада ученика у ученичкој задрузи, а који врши обвезник ПДВ – школа, ПДВ се обрачунава и плаћа по прописаној стопи, с обзиром да се овај промет добара и услуга, према мишљењу Министарства финансија, не сматра прометом који је непосредно повезан са прометом услуга образовања из члана 25. став 2. тачка 13) Закона, за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

9. Порески третман промета услуга које привредно друштво А пружа у оквиру послова факторинга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-732/2009-04 од 23.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. тачка б) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга пословања и посредовања у пословању новчаним потраживањима, чековима, меницама и другим сличним хартијама од вредности, осим наплате потраживања за друга лица.

У складу са наведеним законским одредбама, на накнаду (износ провизије, односно вредност дисконта уз који је откупљено потраживање) за промет услуга које, у конкретном случају, привредно друштво А пружа у оквиру послова факторинга – откуп потраживања од испоручилаца добара, односно пружаоца услуга пре рока доспећа, што значи да је испоручилац добара, односно пружалац услуга пренео потраживање на фактора – привредно друштво А, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – привредно друштво А нема право на одбитак претходног пореза по основу промета ових услуга.

Када се ради о промету услуге наплате потраживања за друга лица (услуга код које не долази до преноса потраживања), на накнаду за промет ове услуге ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 18%.

10. Порески третман промета моторних возила која страно лице, тј. лице које нема седиште односно пребивалиште на територији Републике Србије испоручује из иностранства у јавно царинско складиште на територији Републике Србије купцу – домаћем лицу, као и промета услуга превоза моторних возила који страно лице врши купцу тих добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2239/2008-04 од 19.3.2009. год.)

• Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 11. став 1. тачка 1) Закона, место промета добара је место у којем се добро налази у тренутку слања или превоза до примаоца или, по његовом налогу, до трећег лица, ако добро шаље или превози испоручилац, прималац или треће лице, по његовом налогу.

У складу са наведеним законским одредбама, промет моторних возила која страно лице, тј. лице које нема седиште односно пребивалиште на територији Републике Србије испоручује из иностранства у јавно царинско складиште на територији Републике Србије купцу – домаћем лицу, није предмет опорезивања ПДВ, с обзиром да је место промета наведених добара иностранство. За овај промет купац моторних возила нема

обавезу да, као порески дужник из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) Закона, обрачуна и плати ПДВ.

• Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, а у складу с одредбом става 3. тачка 2) истог члана Закона, местом промета услуга сматра се место где се обавља превоз, а ако се превоз обавља и у Републици и у иностранству (у даљем тексту: међународни транспорт), одредбе овог закона примењују се само на део превоза извршен у Републици.

У складу са наведеним одредбама Закона, у случају када страном лице, тј. лице које на територији Републике Србије нема седиште односно пребивалиште, врши промет услуге превоза моторних возила домаћем лицу – обвезнику ПДВ из иностранства до јавног царинског складишта на територији Републике Србије, на део услуге превоза који је извршен у Републици Србији ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом. У том случају, домаће лице – прималац услуге превоза, под условом да страном лице нема пореског пуномоћника, има обавезу да, као порески дужник из члана 10. тачка 3) Закона, на накнаду за извршени промет страног лица обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Министарство финансија напомиње да право на одбитак претходног пореза, у складу с одредбом члана 28. став 5. Закона, може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тачка 3) Закона, под условом да је на накнаду за примљене услуге обрачунао ПДВ у складу са Законом и да примљене услуге користи за промет добара и услуга из члана 28. став 1. Закона, тј. за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза.

11. Евидентирање за обавезу плаћања ПДВ туристичке агенције

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00888/2008-04 од 16.3.2009. год.)

Одредбама члана 8. ст. 1. и 2. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је порески обвезник лице које самостално обавља промет добара и услуга у оквиру обављања делатности, којом се сматра трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања.

Према одредбама ст. 4. и 5. истог члана Закона, обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга, као и лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

Одредбом члана 33. став 1. Закона прописано је да лице чији укупан промет добара и услуга, осим промета опреме и објекта за вршење делатности (у даљем тексту: укупан промет) у претходних 12 месеци није већи од 4.000.000 динара, односно ако при отпочињању обављања делатности процени да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 4.000.000 динара (у даљем тексту: мали обвезник), не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга.

Према ст. 3. и 4. истог члана Закона, мали обвезник који је у претходних 12 месеци остварио или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 2.000.000 динара, може се одредити за обавезу плаћања ПДВ на почетку календарске године подношењем пријаве за ПДВ (у даљем тексту: евиденциона пријава) прописане у складу са овим законом, надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара текуће године. У том случају, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две календарске године.

По истеку рока од две године обвезник може да поднесе захтев за престанак обавезе плаћања ПДВ надлежном пореском органу, најкасније до 15. јануара текуће године (члан 33. став 5. Закона).

Одредбом члана 38. став 1. Закона прописано је да је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 4.000.000 динара дужан да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Евиденциону пријаву подноси и обвезник који при отпочињању обављања делатности процени да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 4.000.000 динара у року из става 1. овог члана (члан 38. став 2. Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, туристичка агенција која је у претходних 12 месеци остварила укупан промет већи од 4.000.000 динара дужна је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу, независно од тога да ли је за остварени (извршени) промет наплаћена накнада.

12. Порески третман промета путничког аутомобила који врши обвезник ПДВ физичком лицу са територије Аутономне покрајине Косово и Метохија (АПКМ) у случају када је предметно добро отпремљено на територију АПКМ без Евиденционог листа
(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00704/2009-04 од 16.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ

испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 61. Закона прописано је да ће Влада Републике Србије уредити извршавање овог закона на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244.

Према одредби члана 2. Уредбе о извршавању Закона о порезу на додату вредност на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244 („Сл. гласник РС“, бр. 15/05, у даљем тексту: Уредба), на промет добара и услуга који обвезници ПДВ врше са територије Републике Србије ван територије АПКМ (у даљем тексту: Република ван АПКМ) на територију АПКМ, односно са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ, примењује се Закон, прописи донети на основу Закона и ова уредба.

Одредбом члана 10. став 1. Уредбе прописано је да се на промет домаћих добара (добра домаћег порекла и добра страног порекла која су стављена у слободан промет на територији Републике ван АПКМ) који изврше обвезници ПДВ са територије Републике ван АПКМ на територију АПКМ, ПДВ не плаћа, а обвезници ПДВ имају право на одбитак претходног пореза у складу са Законом, под условом да су добра отпремљена на територију АПКМ.

Добра из става 1. овог члана отпремају се уз Образац ЕЛ – Евиденциони лист који попуњава Посебно одељење (став 2. истог члана Уредбе).

Ставом 3. истог члана Уредбе предвиђено је да је, пре попуњавања Евиденционог листа из става 2. овог члана, обвезник ПДВ дужан да Посебном одељењу достави рачун, односно други документ о промету добара, који садржи:

- назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- место и датум издавања и редни број рачуна;
- назив и адресу примаоца рачуна;
- врсту, количину, цену по јединици мере и вредност

добра.

Као доказ да су добра из става 1. овог члана отпремљена на територију АПКМ, у складу са ставом 4. истог члана Уредбе, служе:

- Евиденциони лист оверен од стране Посебног одељења;
- извод из пословног рачуна обвезника ПДВ да је за промет добра извршен пренос новчаних средстава са пословног рачуна примаоца добра на пословни рачун обвезника ПДВ – испоручиоца добра;

– доказ о извршеној продаји девиза Народној банци Србије, односно оствареној динарској противвредности од продаје тих девиза, ако је за испоручена добра извршено плаћање у девизама.

У складу са наведеним одредбама Закона и Уредбе, када обвезник ПДВ са територије Републике ван АПКМ изврши промет путничког аутомобила физичком лицу са територије АПКМ, ПДВ се не плаћа, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом, под условом да су добра отпремљена на територију АПКМ. У овом случају, као доказ да је извршено отпремање добра на територију АПКМ служе: Евиденциони лист оверен од стране Посебног одељења, доказ о уплати новчаних средстава од стране примаоца добра – физичког лица са територије АПКМ на пословни рачун обвезника ПДВ и доказ о извршеној продаји девиза Народној банци Србије, односно оствареној динарској противвредности од продаје тих девиза, ако је за испоручена добра извршено плаћање у девизама.

Међутим, када обвезник ПДВ изврши промет путничког аутомобила физичком лицу са територије АПКМ, при чему се отпремање тог аутомобила на територију АПКМ изврши без Евиденционог листа овереног од стране Посебног одељења, у том случају не постоји основ за остваривање пореског ослобођења за извршени промет путничког аутомобила.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да када физичко лице са територије АПКМ набави путнички аутомобил на територији Републике ван АПКМ, при чему је обвезник ПДВ – продавац путничког аутомобила за извршени промет обрачунао ПДВ, а купац путничког аутомобила, у оквиру плаћања малопродајне цене, платио и обрачунао ПДВ, не постоји законски основ да физичко лице – купац врати тако плаћени ПДВ.

13. Измена основице за обрачун ПДВ ако обвезник ПДВ – пружалац услуга одобрава примаоцу попуст због плаћања накнаде за промет предметних услуга до рока доспећа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-204/2009-04 од 11.3.2009. год.)

• Одредбом члана 42. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је обвезник дужан да изда рачун или други документ који служи као рачун (у даљем тексту: рачун) за сваки промет добара и услуга другим обвезницима.

Према одредби става 3. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;

- 5) датум промета добара и услуга и висину аванских плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о пореском ослобођењу.

Сагласно одредби члана 7. став 1. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05, у даљем тексту: Правилник), порески обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга издаје рачун у којем не исказује податке из члана 42. став 3. тачка 9) Закона.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, рачун за опорезиви промет услуга нарочито садржи: назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна, место и датум издавања и редни број рачуна, назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна, врсту и обим услуга, датум промета услуга, износ основице, пореску стопу која се примењује и износ ПДВ који је обрачунат на основицу.

- Одредбом члана 21. став 1. Закона прописано је да ако се измени основица за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Ако се основица накнадно измени – смањи, обвезник који је извршио промет добара и услуга може да измени износ ПДВ само ако обвезник коме је извршен промет добара и услуга исправи одбитак претходног ПДВ и ако о томе писмено обавести испоручиоца добара и услуга (став 3. истог члана Закона).

Према одредби члана 21. став 4. Закона, ако је испорука добара и услуга извршена обвезнику који нема право на одбитак претходног ПДВ, односно лицу које није обвезник ПДВ, измену из

става 3. овог члана обвезник може да изврши ако поседује документ о смањењу накнаде за извршени промет добара и услуга тим лицима.

Измена основице из ст. 1–5. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена (став 7. истог члана Закона).

Ако дође до измене основице опорезивог промета добара и услуга, обвезник коме је извршен промет добара и услуга дужан је да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио (члан 31. став 1. Закона).

Исправка одбитка претходног пореза врши се у пореском периоду у којем је измењена основица (члан 31. став 5. Закона).

Сагласно наведеним законским одредбама, ако обвезник ПДВ – пружалац услуга одобрава примаоцу попуст због плаћене накнаде за промет предметних услуга до рока доспећа, при чему је обвезник ПДВ – прималац услуга остварио право на одбитак ПДВ обрачунатог на износ накнаде без попушта, обвезник ПДВ пружалац услуга може да смањи износ ПДВ који дугује по том основу само ако обвезник ПДВ коме је извршен промет услуга исправи одбитак претходног ПДВ и ако о томе писмено обавести пружаоца услуга. Министарство финансија напомиње да у овом случају обвезник ПДВ – пружалац услуга документује одобравање попушта или издавањем новог рачуна уз сторнирање претходног или издавањем другог документа (нпр. књижног одобрења) који садржи податке из члана 42. став 3. Закона, односно из члана 7. став 1. Правилника.

Ако је прималац услуга обвезник ПДВ који нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке предметних услуга, односно лице које није обвезник ПДВ, обвезник ПДВ – пружалац услуга може да измени основицу за обрачун ПДВ и изврши исправку дугованог ПДВ ако поседује документ о смањењу накнаде за извршени промет, тј. доказ да је потраживање за предметни промет услуга наплаћено плаћањем умањеног износа накнаде који обвезник ПДВ – пружалац услуга обезбеђује у својим пословним књигама.

14. Место промета и порески третман услуге клиничког испитивања лекова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1883/2008-04 од 11.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Одредбом члана 25. став 2. тач. 7) и 8) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга које пружају здравствене установе у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту, укључујући и смештај, негу и исхрану болесника у тим установама, осим апотека и апотекарских установа, као и услуга које пружају лекари, стоматолози или друга лица у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту.

У складу с одредбом члана 20. став 1. Закона о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 и 85/05, у даљем тексту: Закон о лековима), лек је производ који садржи супстанцу или комбинацију супстанци произведених и намењених за лечење или спречавање болести код људи или животиња, постављање дијагнозе, побољшање или промене физиолошких функција, као и за постизање других медицински оправданих циљева.

Клиничко испитивање лекова је испитивање које се врши на људима у циљу утврђивања или потврђивања клиничких, фармаколошких, фармакодинамских дејстава једног или више испитиваних лекова, идентификације сваке нежељене реакције на један или више испитиваних лекова, испитивање ресорпције, дистрибуције, метаболизма и излучивања једног или више лекова са циљем утврђивања његове безбедности, односно ефикасности (члан 49. ст. 1. Закона о лековима).

Према одредбама члана 53. ст. 1. и 2. Закона о лековима, пре почетка клиничког испитивања лека који нема дозволу за стављање у промет, односно за који се предлаже употреба која није предвиђена одобреним сажетком карактеристика лека, предлагач клиничког испитивања лека мора Агенцији за лекове и медицинска средства Србије (у даљем тексту: Агенција) да поднесе захтев за одобрење клиничког испитивања и документацију која је у складу са Добром клиничком праксом у клиничким испитивањима, а Агенција издаје дозволу за клиничко испитивање лека из става 1. овог члана у року од 60 дана од дана пријема захтева са потпуном документацијом.

Предлагач клиничког испитивања лека, у складу с одредбама члана 54. ст. 1. и 2. Закона о лековима, дужан је да пријави Агенцији спровођење клиничког испитивања за лек за који има дозволу за стављање у промет ако се испитивање спроводи по одобреном сажетку карактеристика лека и да у пријави наведе: име лека који се испитује, поступак испитивања, број лица који се подвргавају испитивању, број истраживача и установа у којима се испитивање спроводи, при чему за клиничко испитивање овог лека није потребна дозвола Агенције.

Одредбом члана 55. став 4. Закона о лековима прописано је да лекови који се користе у клиничким испитивањима морају бити произведени у складу са смерницама Добре произвођачке праксе и обележени натписом: „за клиничко испитивање“.

Према одредби члана 38. став 8. Закона о здравственој заштити („Сл. гласник РС“, бр. 107/05), пацијент има право да

учествује у клиничком испитивању лекова и медицинских средстава, у складу са законом којим се уређује област лекова и медицинских средстава.

У складу са наведеним законским одредбама, а према мишљењу Министарства финансија, место промета услуга клиничког испитивања лекова, као и услуга организације клиничког испитивања лекова, је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност.

Према томе, када промет предметних услуга врши обвезник ПДВ са територије Републике Србије, на накнаду за овај промет ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стоји ПДВ од 18%, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу пружања ових услуга, уз испуњење услова прописаних Законом.

15. Порески третман промета путничког аутомобила за чију набавку је Друштво мултипле склерозе Војводине добило новчану донацију

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00654/2009-04 од 10.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 4. став 1. Закона, прометом добара сматра се пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте

износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ који врши промет путничког аутомобила Друштву мултипле склерозе Војводине, које набавку овог добра плаћа средствима донације, дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом, с обзиром да у овом случају не постоји законски основ за остваривање пореског ослобођења.

Међутим, ако промет предметног добра врши лице које није обвезник ПДВ, у том случају се ПДВ не обрачунава и не плаћа.

16. Докази који су потребни за остваривање пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза на промет услуга превоза које су повезане са увозом добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0206/2009-04 од 10.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу с одредбом члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредби члана 19. став 1. Закона, основица код увоза добара је вредност увезеног добра утврђена по царинским прописима.

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, у основицу из става 1. овог члана урачунава се и:

1) акциза, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови који су настали до првог одређишта у Републици.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 1) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за превозне и остале услуге које су повезане са увозом добара, ако је вредност тих услуга садржана у основици из члана 19. став 2. овог закона.

Према одредби члана 2. став 1. Правилник о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 1) Закона за превозне и остале услуге, које су повезане са увозом добара (утовар, истовар, претовар, складиштење и сл.), обвезник може да оствари ако има доказ да је вредност тих услуга (у даљем тексту: споредни трошкови) садржана у основици за обрачун ПДВ при увозу добара.

Доказ из става 1. овог члана је документ о врсти услуге и износу споредних трошкова (рачун или други документ који служи као рачун, издат у складу са Законом) или превозни документ за извршене услуге превоза (став 2. истог члана Правилника).

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет услуга које су повезане са увозом добара ПДВ се не обрачунава и не плаћа ако је вредност тих услуга садржана у основици за обрачун ПДВ при увозу добара. Као доказ да је вредност предметних услуга садржана у основици за обрачун ПДВ код

увоза добра служи документ о врсти услуге и износу споредних трошкова (рачун или други документ који служи као рачун, издат у складу са Законом) или превозни документ за извршене услуге превоза.

17. Порески третман промета услуга обављања стручно теренских послова у приватним шумама (послови дознаке, жигосања, издавања пропратница и други послови у газдовању приватним шумама), као и промета услуга праћења и оцене утицаја аерозагађења на шуме

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-389/2009-04 од 9.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са наведеним одредбама Закона, а према мишљењу Министарства финансија, на промет услуге обављања стручно теренских послова у приватним шумама (послови дознаке, жигосања, издавања пропратница и други послови у газдовању

приватним шумама) које пружају ЈП „Србијашуме“, ЈП „Војводинашуме“ и јавна предузећа за заштиту и развој националних паркова, као и на промет услуга праћења и оцене утицаја аерозагађења на шуме који врши Институт за шумарство Београд и Институт за низијско шумарство и животну средину Нови Сад, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стоји ПДВ од 18%, на основу коју чини накнада коју обвезници ПДВ – пружаоци предметних услуга примају или треба да приме за наведени промет, у коју није укључен ПДВ.

18. Порески третман промета услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0462/2009-04 од 9.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби члана 4. став 1. тачка 13) Закона о ветеринарству („Сл. гласник РС“, бр. 91/05), ветеринарска делатност, у смислу овог закона, обухвата послове дезинфекције, дезинсекције, дератизације, дезодоризације и деконтаминације.

Одредбом члана 116. став 1. Закона о ветеринарству прописано је да дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију могу да обављају привредно друштво односно друго правно лице и пре-

дужетник ако у погледу одговарајућих стручних радника, опреме и средстава испуњавају услове, које ближе прописује министар.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ који врши промет ветеринарских услуга – услуге дезинфекције, дезинсекције и дератизације, дужан је да на накнаду за извршени промет ових услуга обрачуна ПДВ по општој пореској стопи од 18% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом, с обзиром да за промет ових услуга Законом није прописано пореско ослобођење.

19. Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у случају када Министарство културе посредством Филмског центра Србије (ФСЦ) учествује у суфинансирању филмског пројекта, а продуцентска кућа која производи филм има обавезу да на одговарајући начин у најавној шпици филма, као и приликом свих промотивних активности и на целокупном пропагандном материјалу обавести јавност о подршци Министарства културе и ФСЦ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1353/2008-04 од 6.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореску основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, ствари-ма или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које

су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

У складу са наведеним законским одредбама, у случају када Министарство културе посредством Филмског центра Србије (ФСЦ) учествује у суфинансирању филмског пројекта, а продуцентска кућа која производи филм има обавезу да на одговарајући начин у најавној шпици филма обавест јавност да су Министарство културе и ФСЦ учествовали у суфинансирању филма и да приликом свих промотивних активности у електронским медијима и другим облицима комуникације са јавношћу, као и на целокупном пропагандном материјалу везаном за филм нагласи и видно истакне подршку Министарства културе и ФСЦ, ради се о промету услуге за који постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ по општој стопи ПДВ од 18%, на основу коју чини накнада коју продуцентска кућа прима или треба да прими за промет ове услуге, у коју није укључен ПДВ.

20. Остваривање права на повраћај ПДВ у случају када је извршена статусна промена спајања уз припајање

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1571/2009-04 од 6.3.2009. год.)

Одредбом члана 52. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да ако је износ претходног пореза већи од износа пореске обавезе, обвезник има право на повраћај разлике.

Ако се порески обвезник не определи за повраћаја из става 1. овог члана, разлика се признаје као порески кредит (став 2. члана 52. Закона).

Према ставу 3. истог члана Закона, порески обвезник може да тражи повраћај неискоришћеног износа пореског кредита из става 2. овог члана подношењем захтева, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период.

Повраћај из ст. 1. и 3. овог члана врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, по истеку рока за предају пореске пријаве, односно од дана подношења захтева из става 3. овог члана (став 4. члана 52. Закона).

Одредбом члана 2. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник о повраћају ПДВ) прописано је да се обвезник ПДВ који у пореској пријави ПДВ, прописаној Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04 и 108/05, у даљем тексту: Правилник), исказе износ за повраћај ПДВ, одређује у вези повраћаја тог износа заокруживањем опције „Не“ или „Да“ на редном броју 11 пореске пријаве ПДВ.

Одређење из става 1. овог члана, а у складу са ставом 2. истог члана Правилника о повраћају ПДВ, не сматра се захтевом за повраћај пореза у смислу члана 10. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон и 61/07, у даљем тексту: ЗПППА).

Према члану 3. став 1. Правилника о повраћају ПДВ, ако се обвезник ПДВ определи за опцију „Да“, у смислу члана 2. став 1. овог правилника, надлежни порески орган, по спроведеном поступку, врши повраћај ПДВ на рачун у банци који је обвезник навео у пријави за евидентирање обвезника пореза на додату вредност прописаној Правилником.

Сагласно одредби члана 3а став 1. Правилника о повраћају ПДВ, ако надлежни порески орган не изврши повраћај

ПДВ у року прописаном одредбом члана 52. став 4. Закона, обвезник има право да поднесе захтев за повраћај ПДВ надлежном пореском органу у складу са ЗПППА.

По захтеву из става 1. овог члана надлежни порески орган поступа на начин прописан ЗПППА (став 2. члана 3а Правилника о повраћају ПДВ).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, обвезник ПДВ који се определио за повраћај ПДВ заокруживањем опције „Да“ на редном броју 11 пореске пријаве ПДВ (Образац ПППДВ), има право на повраћај ПДВ у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, по истеку рока за предају пореске пријаве, при чему надлежни порески орган, по спроведеном поступку, врши повраћај ПДВ на рачун у банци који је обвезник навео у пријави за евидентирање обвезника пореза на додату вредност (Образац ЕППДВ). Међутим, ако надлежни порески орган у овом року не изврши повраћај ПДВ, обвезник ПДВ има право да поднесе захтев за повраћај ПДВ у складу са ЗПППА.

Одредбом члана 377. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/04) прописано је да се под реорганизацијом привредног друштва у смислу овог закона подразумева статусна промена привредног друштва и промена правне форме привредног друштва.

Под статусном променом привредног друштва у смислу овог закона подразумева се спајање, подела и одвајање, при чему се у статусној промени привредног друштва могу комбиновати статусне промене спајања и поделе или статусне промене спајања и одвајања (члан 378. ст. 1. и 2. Закона о привредним друштвима).

Према одредби члана 381. став 2. Закона о привредним друштвима, спајање уз припајање јесте статусна промена којом једно друштво престаје да постоји без ликвидације (у даљем тексту: друштво престало припајањем) преносећи другом постојећем друштву целу своју имовину и обавезе (у даљем тексту: друштво стицалац), у замену за издавање акција или удела акционарима или

члановима друштва престалог спајањем од стране друштва стицаоца, а ако је потребно и новчану доплату која не прелази 10% номиналне вредности тако издатих акција или њихове рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности.

Сходно наведеним законским одредбама, у случају када се обвезник ПДВ определио за повраћај ПДВ заокруживањем опције „Да“ на редном броју 11 пореске пријаве ПДВ (Образац ПППДВ), на који има право у складу са Законом, а надлежни порески орган у прописаном року није извршио повраћај ПДВ том обвезнику ПДВ, при чему је након одређивања за повраћај ПДВ дошло до статусне промене спајања уз припајање спроведене у складу са Законом о привредним друштвима, право на повраћај ПДВ у овом случају има обвезник ПДВ – друштво стицалац, тј. друштво којем је обвезник ПДВ – друштво престало припајањем пренело целу своју имовину и обавезе.

21. Порески третман промета услуга давања у закуп станова за потребе становања избеглих лица који врши ЈП „Градска стамбена агенција“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-501/2009-04 од 4.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 4) Закона, прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга закупа станова ако се користе за стамбене потребе.

У складу са наведеним законским одредбама, на промет услуга давања у закуп станова за потребе становања избеглих лица који врши ЈП „Градска стамбена агенција“, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – ЈП „Градска стамбена агенција“ нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

22. Порески третман преноса уз накнаду дела имовине коју чини роба на залихама и сва опрема у два малопродајна и једном veleпродајном објекту, као и права из уговора о закупу тих објеката

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-450/2009-04 од 3.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Сагласно одредбама члана 3. став 1. Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, који се не сматра прометом добара и услуга у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник“, бр. 67/05, у даљем тексту: Правилник), прометом добара и услуга који, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, не подлеже ПДВ сматра се пренос дела имовине:

1) код статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

2) у поступку редовног промета, ликвидације и стечаја, а који чини техничко-технолошку целину (производни погон, производан линија и сл.).

Пренос права располагања само на поједином добру које се налази у оквиру техничко-технолошке целине из става 1. тачка 2) овог члана не сматра се преносом дела имовине у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, односно у смислу става 1. овог члана (члан 3. став 2. Правилника).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на пренос уз накнаду дела имовине коју чини роба на залихама и сва опрема у два малопродајна и једном велепродајном објекту, као и права из уговора о закупу тих објеката, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом, с обзиром да се у конкретном случају, према мишљењу Министарства финансија, не ради о техничко-технолошкој целини као делу имовине. У овом случају основицу за обрачунавање ПДВ, сходно одредбама члана 17. Закона, чини накнада коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за наведени промет, у коју није укључен ПДВ.

23. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање споредних трошкова закупа (нпр. трошкови електричне енергије, телефона, комуналних услуга и др.)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-477/2009-04 од 3.3.2009. год.)

1. Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

- 1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;
- 2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

У складу са наведеним законским одредбама, на промет услуге давања у закуп пословног простора ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 18%, на основицу коју чини укупан износ накнаде коју обвезник ПДВ – закуподавац прима или треба да прими за промет ове услуге, укључујући и све споредне

трошкове које зарачунава закушцу – тзв. префактурисане трошкове (нпр. трошкови електричне енергије, телефона, комуналних услуга и др.), без ПДВ обрачунатог од стране обвезника ПДВ – закуподавца за промет предметне услуге.

Министарство финансија напомиње да ако обвезник ПДВ – закуподавац потражује од закушца и износ ПДВ који је закуподавцу обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга (нпр. електричне енергије, телекомуникационих услуга, комуналних услуга и др.), у том случају у основицу за обрачун ПДВ за промет услуге давања у закуп пословног простора урачунава се и тај износ као споредан трошак из члана 17. став 2. тачка 2) Закона.

2. Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга (електричне енергије, телефона, комуналних услуга и др.) које набавља у циљу пружања услуге давања у закуп пословног простора, одбије као претходни порез, уз испуњење осталих услова предвиђених одредбама члана 28. Закона.

3. Министарство финансија напомиње да је обвезник ПДВ, у складу с одредбом члана 46. став 1. Закона и одредбама Правилника о облику, садржини и начину вођења евиденције о ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 и 65/05) дужан да, ради правилног обрачунавања и плаћања ПДВ, води евиденцију о промету добара и услуга и да у тој евиденцији обезбеди податке који омогућавају контролу обрачунавања и плаћања ПДВ (нпр. податке о издатим рачунима, примљеним рачунима, набавној цени добара, односно услуга са обрачунатим ПДВ, износу обрачунатог ПДВ по рачунима и другој документацији за набављена добра и услуге и сл.).

24. Право на одбитак ПДВ обрачунатог од стране претходног учесника у промету на промет учбеника које обвезник ПДВ бесплатно даје основним школама у Републици Србији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00538/2009-04 од 2.3.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем

тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Са прометом добара уз накнаду, сагласно одредбама става 4. тачка 2) и става 5. истог члана Закона, изједначава се сваки други промет добара без накнаде, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

Сваким другим прометом добара без накнаде, у смислу члана 4. став 4. тачка 2) Закона, а у складу с одредбом члана 4. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара која су део пословне имовине пореског обвезника, пружањем услуга и сваким другим прометом без накнаде и о утврђивању уобичајених количина пословних узорака и поклона мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 114/04, у даљем тексту: Правилник), сматра се поклањање добара, осим поклањања пословних узорака и поклона мање вредности из чл. 7. и 8. овог правилника.

Сагласно наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет добара – уџбеника које обвезник ПДВ поклања основним школама, ПДВ се обрачунава и плаћа по прописаној пореској стопи ПДВ на основицу коју чини набавна цена добара у моменту промета у коју није укључен ПДВ (члан 18. ст. 1. и 2. Закона), под условом да је поклонодавац ПДВ обрачунат у претходној фази могао да одбије у потпуности или сразмерно.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набавље-

на у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

У складу са наведеним законским одредбама, а уз испуњење прописаних услова, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет уџбеника које бесплатно даје основним школама у Републици Србији, одбије као претходни порез од ПДВ који дугује.

25. Евидентирање за обавезу плаћања ПДВ страног физичког лица које врши промет добара и услуга у Републици Србији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0340/2009-04 од 5.2.2009. год.)

Одредбом члана 38. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 4.000.000 динара дужан да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Ставом 2. истог члана Закона предвиђено је да евиденциону пријаву подноси и обвезник који при отпочињању обављања делатности процени да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 4.000.000 динара, у року из става 1. овог члана.

Надлежни порески орган обвезнику издаје потврду о извршеном евидентирању за ПДВ (став 3. истог члана Закона).

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“ бр. 94/04, 108/05 и 120/08, у даљем тексту: Правилник), евиденциона пријава подноси се надлежној организационој јединици Пореске управе (у даљем тексту: надлежни порески орган).

Према одредбама става 2. истог члана Правилника, надлежни порески орган из става 1. овог члана је:

- 1) за обвезника – правно лице или предузетника – организациона јединица на чијем подручју има седиште;
- 2) за обвезника – пољопривредника који се определио за обавезу плаћања ПДВ и друго физичко лице – организациона јединица на чијем подручју има пребивалиште;
- 3) за обвезника – правно лице које је, према обиму својих пореских обавеза, сврстано у великог пореског обвезника – Центар за велике пореске обвезнике;

4) за обвезника – сталну пословну јединицу страног лица (огранак и др.) – организациона јединица на чијем подручју има стално место пословања или седиште.

Седиштем, у смислу става 2. тачка 4) овог члана, сматра се и место пословања сталне пословне јединице страног лица (став 3. истог члана Правилника).

Сходно наведеним одредбама Закона и Правилника, пријаву за евидентирање обвезника пореза на додату вредност – Образац ЕППДВ може да поднесе обвезник који на територији Републике Србије има пребивалиште или седиште, односно место пословања.

Према томе, физичко лице које на територији Републике Србије врши промет добара или услуга, а нема пребивалиште, нема могућност евидентирања за обавезу плаћања ПДВ, тј. подношења евиденционе пријаве пореском органу.

Министарство финансија напомиње да ако страно физичко лице врши промет добара или услуга на територији Републике Србије, у том случају за промет овог лица порески дужник, у складу с одредбама члана 10. став 1. тач. 2) и 3) Закона, је порески пуномоћник или прималац добара и услуга ако страно лице није одредило пореског пуномоћника.

26. Порески третман услуге изнајмљивања хале за спортове за тренинге и утакмице спортским клубовима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2289/2008-04 од 24.12.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 25. став 2. тачка 19) Закона, ПДВ се не плаћа на промет услуга из области спорта и физичког васпитања лицима која се баве спортом и физичким васпитањем, од стране лица чија делатност није усмерена ка остваривању добити, а која су регистрована за ту делатност.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ – Спортска организација „Жупа“ из Александровца врши промет услуге изнајмљивања хале спортова за тренинге и утакмице спортским клубовима, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 18%, с обзиром да се предметна услуга не сматра услугом из области спорта и физичког васпитања из члана 25. став 2. тачка 19) Закона.

27. Право обвезника ПДВ – лица које се бави прометом и сервисирањем путничких аутомобила да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету при набавци тест возила (возила која служе да потенцијални купац разгледа и проба возило) и заменских возила (возила која се обезбеђују купцима који имају статус ВИП корисника ако поправка њиховог возила траје дуже од шест сати), односно при изнајмљивању тих возила, одбије као претходни порез

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2145/2008-04 од 9.12.2008. год.)

Према одредби члана 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката,

односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Одредбом члана 29. став 1. тачка 1) Закона прописано је да обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, пловних објеката и ваздухоплова, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, као и изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга, које су повезане са коришћењем ових превозних средстава.

Према одредби члана 29. став 2. Закона, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, обвезник има право на одбитак претходног пореза ако превозна средства и друга добра користи искључиво за обављање делатности:

1) промета и изнајмљивања наведених превозних средстава и других добара;

2) превоза лица и добара или обуку возача за управљање наведеним превозним средствима.

Сходно наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ – лице које се бави прометом и сервисирањем путничких аутомобила нема право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету при набавци тест возила (возила која служе да потенцијални купац разгледа и проба возило) и заменских возила (возила која се обезбеђују купцима који имају статус ВИП корисника ако поправка њиховог возила траје дуже од шест сати), односно при изнајмљивању тих возила, одбије као претходни порез, имајући у виду да се набавка, односно изнајмљивање предметних возила не врши у циљу њиховог промета, односно пружања услуге давања у закуп.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Порески третман прихода који оствари недобитна организација од продаје удела

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00041/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Одредбом члана 1. став 3. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03 и 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да је порески обвезник и друго правно лице које није организовано у смислу ст. 1. и 2. овог члана (као предузеће или задруга), ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

Према Правилнику о садржају пореског биланса за друга правна лица (недобитне организације) – обвезнике пореза на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 19/05 и 15/06), обвезници који примењују контни оквир за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике, податке о приходима оствареним на тржишту исказују на Обрасцу ПБН 1.

У конкретном случају, Савез самосталних синдиката који (у складу са чланом 2. Статута Савеза самосталних синдиката) има својство правног лица, са пореског становишта, у смислу члана 1.

став 3. Закона, представља недобитну организацију која примењује контни оквир за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике, а приходе са тржишта исказује у Обрасцу ПБН1.

У случају када недобитна организација (Савез самосталних синдиката) оствари приход од продаје удела, тако остварен приход, према мишљењу Министарства финансија, у смислу Закона, представља приход остварен на тржишту, који се исказује у Обрасцу ПБН1 (под редним бројем 1. – Приходи од продаје робе, производа и услуга) и опорезује у складу са Законом.

2. Порески подстицај из члана 50а Закона о порезу на добит предузећа у случају када се отуђи део основних средстава по основу којих је остварено то право, али се износ укупних улагања (и после отуђења) не смањи испод законом прописаних 600 милиона динара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00044/2009-04 од 23.3.2009. год.)

Одредбом члана 50а Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да се обвезник, који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од 600 милиона динара, који та средства користи у регистрованој делатности у Републици и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа плаћања пореза на добит предузећа у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Сразмерни део улагања у основна средства утврђује се на начин прописан Правилником о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 139/04, у даљем тексту:

Правилник), на Обрасцу СУ, као однос вредности набављених основних средстава за која се признаје право на порески подстицај из члана 50а Закона, на дан израде пореског биланса (редни број 1. СУ Обрасца) и вредности укупних основних средстава, укључујући и основна средства за која је извршено улагање из члана 50а Закона (редни број 4. СУ Обрасца), изражен у проценту за који се умањује обрачунати порез (редни број 5. СУ Обрасца).

У случају када отуђи део средстава по основу којих је остварио право на порески подстицај из члана 50а Закона, а у нова основна средства не уложи износ једнак тржишној цени отуђених средстава, обвезник губи право на порески подстицај и дужан је да плати порез који се валоризује применом стопе раста цена на мало према подацима републичког органа надлежног за послове статистике (члан 50г Закона). Министарство финансија сматра да у случају када се износ укупних улагања (и после отуђења) није смањио испод законом прописаних 600 милиона динара, обвезник не губи право на порески подстицај прописан овим чланом, односно да није у обавези да плати порез (у складу са чланом 50г Закона), али је дужан да утврди нову сразмеру између вредности набављених основних средстава за која се признаје право на порески подстицај из члана 50а умањеној за отуђена основна средства и вредности укупних основних средстава.

Међутим, када се ради о обвезнику – новооснованом правном лицу који је, у складу са Законом и Правилником, остварио право на пореско ослобођење у висини од 100%, а који је пре истека периода пореског ослобођења отуђио део основних средстава по основу којих је остварио право на пореско ослобођење, тако да се износ исказан на редном броју 1. СУ Обрасца није смањио испод 600 милиона (из ког разлога Министарство финансија сматра да обвезник не губи право на порески подстицај), проценат умањења обрачунатог пореза, исказан на редном броју 5. СУ

Обрасца, према мишљењу Министарства, остаје 100%. Наиме, обвезник за износ отуђених средстава умањује вредност набављених основних средстава за која се признаје право у складу са чланом 50а Закона (редни број 1. СУ Обрасца), као и вредност укупних основних средстава (укључујући и основна средства за која је извршено улагање из члана 50а – редни број 4. СУ Обрасца), а однос вредности исказаних на овим редним бројевима (и после умањења за отуђена основна средства) даје сразмеру улагања која изражена у процентима (редни број 5. СУ Обрасца) и даље износи 100%, под условом да је обвезник пре отуђења (дела) основних средстава већ имао право на 100% пореског ослобођења.

3. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу уступања права на превозење, издавање и продају књиге путем уговора о лиценци

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00221/2008-04 од 16.3.2009. год.)

Према члану 40. став 1. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон), на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, ауторских накнада, камата, капиталних добитака и накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Под ауторским накнадама се, сходно члану 20. Закона, сматрају накнаде по основу ауторског права и права индустријске својине. У смислу овог члана, ауторска накнада је накнада коју обвезник пореза на добит плаћа правном лицу за ауторско право (које се остварује по основу ауторског дела), као и за право индустријске својине (нпр. право на патент, жиг, заштиту дизајна).

У складу са чланом 2. Закона о ауторским и сродним правима („Сл. лист СЦГ“, бр. 61/04), ауторским делом се, између осталог, сматрају и писана дела (књиге, брошуре, чланци, преводи).

У конкретном случају, право на објављивање писаног дела – књиге припада нерезидентном обвезнику (правном лицу из Словеније) који путем уговора о лиценци уступа резидентном обвезнику право да у наредних пет година то дело може да преведе, изда и продаје у Србији, уз договорену накнаду. Накнада коју резидентни обвезник плаћа нерезидентном обвезнику у овом случају (по основу преноса лиценце – права превода, издавања и продаје књига), према мишљењу Министарства финансија има карактер ауторске накнаде која се опорезује порезом по одбитку у складу са чланом 40. Закона по стопи од 20%, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

4. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу преношења права коришћења рачунарског програма путем уговора о лиценци односно подлиценци

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00030/2009-04 од 11.3.2009. год.)

Према члану 40. став 1. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон), на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, ауторских накнада, камата, капиталних добитака и накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Одредбом члана 20. став 2. Закона прописано је да се под ауторском накнадом сматра накнада по основу ауторског права и права индустријске својине. У смислу овог члана, ауторска накнада

је накнада коју обвезник пореза на добит плаћа правном лицу за ауторско право (које се остварује по основу ауторског дела), као и за право индустријске својине (нпр. право на патент, жиг, заштиту дизајна).

Одредбом члана 2. Закона о ауторским и сродним правима („Сл. лист СЦГ“, бр. 61/04) прописано је да се ауторским делом, између осталог, сматрају и рачунарски програми. Ако је ауторско дело рачунарски програм који је аутор (физичко лице) створио током трајања радног односа, извршавајући своје радне обавезе, трајни носилац свих искључивих имовинских права на делу је послодавац – правно лице. Имовинска права аутора (која заједно са моралним правима аутора чине ауторско право) проистичу из економског искоришћавања дела, а обухватају, између осталог, право на бележење и умножавање, при чему се, ако је ауторско дело рачунарски програм, умножавањем сматра и смештање целог или дела програма у меморију рачунара, односно пуштање програма у рад на рачунару; право давања примерака дела у закуп (на ограничено време, уз непосредну или посредну имовинску корист) и сл.

У случају када права на рачунарском програму припадају нерезидентном обвезнику (правном лицу) који путем уговора о лиценци односно подлиценци преноси право коришћења предмета уговора – рачунарског програма резидентном обвезнику који му по том основу плаћа одређену накнаду, та накнада, према мишљењу Министарства финансија, представља ауторску накнаду која се опорезује порезом по одбитку у складу са чланом 40. Закона по стопи од 20%, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

5. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу преношења права коришћења

софтвера путем уговора о лиценци у случају када је уговорено да нерезидентни обвезник постане и власник ауторских права на будућем софтверу који ће настати током развоја и надградње иницијалног софтвера

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-229/2008-04 од 10.3.2009. год.)

Према члану 40. став 1. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон), на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, ауторских накнада, камата, капиталних добитака и накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Под ауторским накнадама се, сходно члану 20. Закона, сматрају накнаде по основу ауторског права и права индустријске својине.

Одредбом члана 2. Закона о ауторским и сродним правима („Сл. лист СЦГ“, бр. 61/04) прописано је да се ауторским делом, између осталог, сматрају и рачунарски програми.

У конкретном случају, сва ауторска права на рачунарском програму – софтверу (као предмету лиценце) поседује нерезидентни обвезник, а на основу Уговора о одржавању и унапређењу (члан 2) који је нерезидентни обвезник склопио са резидентним обвезником, нерезидентни обвезник ће постати власник ауторских права и на будућем софтверу, насталом током развоја и измене (иницијалног) софтвера.

Уговором о одржавању, надградњи и лиценци, који је, такође, закључен између нерезидентног обвезника и резидентног обвезника (као корисника), о одржавању и надградњи ради пружања услуга које се односе на подршку рада, даљи развој и услуге надградње софтвера и ради уступања кориснику лиценце за

употребу софтвера, корисник се обавезује да ће платити накнаде за услугу како је наведено у овом уговору.

Накнаде које корисник (резидентни обвезник) у овом случају плаћа нерезидентном обвезнику по основу коришћења (иницијалног, односно надограђеног) софтвера, на коме сва ауторска права и даље задржава нерезидентни обвезник, према мишљењу Министарства финансија, а на основу приложене документације, имају карактер ауторских накнада на које се, у складу са чланом 40. Закона, обрачунава и плаћа порез по одбитку.

Министарство финансија напомиње да ће надлежни порески орган, у сваком конкретном случају, а у складу са прописима који уређују порески поступак и пореску администрацију, ценити све околности које опредељују суштински карактер услуге и у том смислу утврдити постојање пореске обавезе.

6. Порески третман исправке вредности билансне активе и резервисања за губитке по ванбилансним ставкама које исказује банка

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-07-00014/2009-04 од 4.3.2009. год.)

Одредбом члана 22а Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да се на терет расхода у пореском билансу банака и других финансијских организација признаје увећање опште исправке вредности, утврђене у складу са прописима Народне банке Србије, као разлика износа ове две исправке на крају и на почетку пореске године, односно у периоду израде пореског биланса.

Према тачки 17. Одлуке о класификацији билансне активе и ванбилансних ставки банке („Сл. гласник РС“, бр. 129/07 и 63/08, у даљем тексту: Одлука), банка је дужна да својим унутрашњим

актима утврди интерни модел за процену кредитног ризика и усвоји методологију за обрачун исправке вредности билансне активе и резервисања за губитке по ванбилансним ставкама. Тако обрачунате исправке вредности и резервисања банка књижи на терет расхода.

У складу са тачком 20. Одлуке, банка је дужна да редовно обрачунава посебну резерву за процењене губитке који могу настати по основу билансне активе и ванбилансних ставки и да је исказује у укупном износу утврђеном на начин из ове одлуке.

Министарство финансија сматра да, у смислу члана 22а Закона (којим се, према тада важећој Одлуци НБС, признавало увећање опште исправке вредности, утврђене у складу са прописима НБС), исправку вредности билансне активе и резервисања за губитке по ванбилансним ставкама које према усвојеној методологији (усклађеној са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ) банке исказују у билансу успеха на терет расхода у пореском периоду, треба признати у пореском билансу банке, у износу обрачунатом на нивоу банке, до висине утврђене у складу са прописима НБС, односно до висине утврђене у складу са Одлуком.

7. Пореско ослобођење из члана 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају када обвезник уложи новчана средства и набави односно купи основно средство (некретнину) које се налази у иностранству

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00162/2008-04 од 4.3.2009. год.)

Одредбом члана 48. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да се обвезнику који изврши улагање у основна средства у сопственој регистрованој делатности признаје право на

порески кредит у висини од 20% извршеног улагања (40% за мало предузеће), с тим што порески кредит не може бити већи од 50% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање (70% за мало предузеће).

Пореско ослобођење из члана 48. Закона признаје се само за улагања извршена (у пореском периоду) у основна средства у власништву обвезника која се, у складу са Правилником о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 114/06, у даљем тексту: Правилник), исказује на рачунима групе 02 – Некретнине, постројења, опрема и биолошка средства (члан 6. став 1. Правилника).

Према томе, ако у пореском периоду (2007. године) уложи новчана средства и набави, односно купи основно средство (некретнину) које се налази у иностранству (на територији Црне Горе), у складу са одговарајућом правном регулативом која омогућава такву куповину, Министарство финансија сматра да се обвезнику може признати право на порески кредит из члана 48. Закона уколико су испуњени услови: да је некретнина, као основно средство, у власништву обвезника (и искључиво код обвезника је евидентирана на одговарајућем рачуну у групи 02 у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ), као и да та некретнина обвезнику служи за обављање регистроване делатности.

8. Порески третман прихода које предшколска установа оствари учешћем родитеља деце у цени услуга које пружа та установа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00027/2009-04 од 4.3.2009. год.)

Одредбом члана 1. став 3. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон)

прописано је да је порески обвезник и друго правно лице (које није организовано као предузеће или задруга), ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

У складу са Правилником о садржају пореског биланса за друга правна лица (недобитне организације) – обвезнике пореза на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 19/05, 15/06 и 20/08, у даљем тексту: Правилник), обвезници који примењују контни план за буџетски систем податке о приходима оствареним на тржишту (од камата, од продаје добара на тржишту или вршењем услуга уз накнаду) исказују у Обрасцу ПБН.

Законом о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“, бр. 62/03 ... 101/05) прописано је да делатност образовања и васпитања у предшколском васпитању и образовању обавља предшколска установа, на чије се оснивање и рад примењују прописи о јавним службама, при чему предшколску установу може да оснује република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, друго правно или физичко лице. Према томе, предшколска установа у смислу Закона представља друго правно лице – недобитну организацију (која примењује контни план за буџетски систем).

Средства за финансирање делатности предшколских установа чији је оснивач јединица локалне самоуправе обезбеђују се у буџету јединице локалне самоуправе, између осталог за остваривање делатности предшколског васпитања и образовања (полудневни и целодневни боравак, исхрана, нега и превентивна заштита деце предшколског узраста) у висини 80% од просечне цене по детету, с обзиром да деца предшколског узраста (у складу са прописима који уређују друштвену бригу о деци), имају право на регресирање трошкова боравка у предшколској установи.

Предшколска установа може да оствари и сопствене приходе по основу донација, спонзорства, учешћем родитеља деце у предшколском васпитању и образовању, уговора и других послова, у складу са законом.

Имајући у виду да предшколска установа која је, у конкретном случају, основана од стране јединица локалне самоуправе у циљу пружања услуга у оквиру делатности предшколског васпитања и образовања (укључујући и полудневни и целодневни боравак, исхрану, негу и превентивну заштиту деце предшколског узраста), као и да цене ових услуга (у чијем финансирању учествује јединица локалне самоуправе) утврђује надлежни орган, а да учешће корисника (родитеља) у цени услуга такође утврђује надлежни орган доношењем решења о ценама услуга предшколских установа за извршење усвојених програма, Министарство финансија је мишљења да се приходи које предшколска установа оствари учешћем родитеља деце у овом случају не сматрају приходима оствареним на тржишту и не опорезују у складу са Законом и Правилником.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Порески третман поклона удела у друштву са ограниченом одговорношћу који се врши са поклонодавца – правног лица на поклонопримца (правно или физичко лице) и утврђивање основице за опорезивање

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00053/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 5/09, у даљем тексту: Закон), који је у примени од 30. јануара 2009. године, изузети су из предмета опорезивања порезом на наслеђе и поклон удели у правном лицу и хартије од вредности.

Према одредби члана 24. Закона, порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права за пренос хартија од вредности и удела у правном лицу по основу уговора или другог акта закљученог до дана ступања на снагу овог закона, односно по основу одлуке суда која је постала правоснажна до дана ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04 и 61/07).

2. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на пренос права својине на моторном возилу које није било регистровано на територији Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00806/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права се плаћа код преноса уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног.

Употребљавано моторно возило, у смислу Закона, јесте моторно возило које је најмање једанпут, у складу са прописима, било регистровано на територији Републике Србије (члан 14. став 5. Закона).

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а став 1. Закона).

Према томе, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос уз накнаду права својине на моторном возилу које је најмање једанпут, у складу са прописима, било регистровано на територији Републике Србије (када се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност и када Законом није прописано право на пореско ослобођење).

С тим у вези, пренос уз накнаду права својине на моторном возилу које није било регистровано у складу са прописима на територији Републике Србије, није предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, те не подлеже плаћању наведеног пореза.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

3. Порески третман преноса без накнаде права својине на непокретности са предузећа А у реструктурирању на његово зависно предузеће Б, по уговору од 5.3.2008. године, с обзиром да је имовина која је предмет уговора „подржављена“ у септембру 2008. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-02104/2008-04 од 10.3.2009. год.)

Према одредби члана 14. став 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица.

Поклоном се, у смислу Закона, не сматра пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 4. члана 14. на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону.

Према одредбама чл. 23. до 24а Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос уз накнаду права из члана 23. Закона, као и на пренос који је уподобљен са преносом уз накнаду, ако се на њега не плаћа порез на додату вредност.

Дакле, на пренос без накнаде права својине на непокретности у Републици Србији, по основу правног посла између два правна лица, плаћа се порез на поклон (а не порез на пренос апсолутних права). На постојање пореске обавезе без утицаја је основ по коме је, као и лице од којег је, правно лице – преносилац права стекло право које преноси.

Министарство финансија напомиње да је, сагласно члану 15. став 1. Закона, обвезник пореза на поклон резидент и нерезидент Републике Србије који на поклон прими право својине на непокретности која се налази на територији Републике Србије.

Утврђивање пореза на поклон је делатност Пореске управе, која се састоји у издавању управних аката, односно предузимању законом прописаних радњи којима се установљава посто-

јање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе (члан 54. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији – „Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07, у вези са чланом 39. став 2. Закона о порезима на имовину – „Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 5/09)

Према томе, у сваком појединачном случају, па и у случају стицања без накнаде права својине на непокретности по основу уговора о, како се у допису наводи, „преношењу права власништва на предузеће Б непокретне имовине на којој је као земљишно књижни корисник са правом располагања уписано предузеће А у реструктурирању“, надлежни порески орган цени чињенични стање од утицаја на доношење законите и правилне одлуке, што подразумева и чињенице од утицаја на постојање и висину пореске обавезе, односно права на пореско ослобођење.

4. Да ли физичко лице које купује стан за себе и три члана породичног домаћинства може остварити право на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права код куповине стана уколико има стан у сувласништву на територији Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00068/2009-04 од 4.3.2009. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Одредбом члана 24а став 1. Закона прописано је да се преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Према одредби члана 31а ст. 1. и 2. Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15m² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;

2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. члана 31а Закона, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

Према томе, нема основа да се применом одредбе члана 31а Закона оствари право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права када се право својине на стану преноси – продаје лицу које је од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји имало, односно и даље има стан у сусвојини на територији Републике Србије, независно од величине идеалног дела на том стану.

5. Да ли је установа социјалне заштите – Центар за заштиту одојчади, деце и омладине у обавези да плаћа порез на поклон и то:

на донације у новцу које физичка и правна лица – донатори уплаћују на рачун сопствених прихода те установе, на примања у „половној“ роби, као и на „примања на основу новчаних казни по решењу суда (казне за саобраћајне прекршаје и сл.) које окривљени уплаћују“ на рачун Центра?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01975/2009-04 од 3.3.2009. год.)

Одредбом члана 14. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон) уређен је предмет опорезивања порезом на поклон. Према ставу 3. члана 14. Закона, порез на поклон плаћа се и на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица (члан 14. став 4. Закона). Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 4. члана 14. на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 6. Закона).

Обвезник пореза на поклон који на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 3. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству (члан 15. став 2. Закона).

Пореска обавеза у односу на поклон настаје даном закључења уговора о поклону, а ако уговор није закључен у писменој форми – даном пријема поклона (члан 17. став 2. Закона).

Порез на поклон не плаћа се на новац, права, односно ствари из члана 14. став 3. овог закона уколико је појединачна тржишна,

односно номинална вредност предмета опорезивања, односно његов појединачни износ мањи од 9.000 динара (члан 20. Закона).

Порез на поклон не плаћа Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као поклонопримац (члан 21. став 1. тачка 8) Закона), прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијен новац, ствари или права неће плаћати порез на поклон (члан 21. став 1. тачка 12) Закона), као и на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе (члан 21. став 1. тачка 13) Закона).

Дакле, поклонопримац је обвезник пореза на поклон у случају када на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. Закона, осим у случајевима када, у складу са Законом, оствари право на пореско ослобођење.

Према одредби члана 1. став 1. тачка 2) подтачка (3) Закона о средствима у својини Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 53/95 ... и 101/05), средства у својини Републике Србије (у даљем тексту: средства у државној својини) јесу: средства која су, у складу са законом, стечена односно која стекну: јавне службе (јавна предузећа, установе) и друге организације чији је оснивач Република, односно територијалне јединице, осим средства која користе организације обавезног социјалног осигурања и средства која су према посебном закону у својини друге организације.

Законом није прописано пореско ослобођење за установе као поклонопримце.

Сходно томе, порез на поклон плаћа установа као поклонопримац, када на поклон прими ствари или права из члана 14. став 3. Закона на које се не плаћа порез на додату вредност (у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност), чија је појединачна тржишна вредност, односно појединачни износ 9.000 динара или виши од 9.000 динара, осим у случајевима из члана 21. став 1. тач. 12) и 13) Закона (што подразумева и ако конкретни поклон постаје средство у својини Републике Србије, сходно одредби

члана 1. став 1. тачка 2) подтачка (3) Закона о средствима у својини Републике Србије).

Ако се на поклон ствари и права из члана 14. став 3. Закона које установа прими на поклон плаћа порез на додату вредност – на тај поклон не плаћа се порез на поклон.

Да би Министарство финансија дало одговор по питању да ли се „примања на основу новчаних казни по решењу суда (казне за саобраћајне прекршаје и сл.) које окривљени уплаћују“ на рачун Центра сматрају поклоном, потребно је конкретизовати правну природу и основ таквих давања, с обзиром да се, сходно одредби члана 17. став 1. тачка 1. и члана 23. став 1. тачка 3. подтачка 1) Закона о јавним приходима и јавним расходима („Сл. гласник РС“, бр. 76/91 ... 135/04), новчане казне изречене у кривичном, прекршајном и другом поступку који се води пред државним органом сматрају осталим јавним приходима који припадају Буџету Републике за финансирање јавних расхода.

6. Када застарева обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права – на пренос по уговору о купопродаји овереном 1. јануара 2004. године за који надлежном пореском органу није поднета пореска пријава?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00527/2009-04 од 3.3.2009. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) и чланом 24а став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса права својине на непокретности уз накнаду на који се не плаћа порез на додату вредност.

Пореска обавеза настаје даном закључења уговора о преносу апсолутних права, односно о давању грађевинског

земљишта у закуп из члана 23. став 2. Закона (члан 29. став 1. Закона).

Ако уговор о преносу апсолутног права или одлука суда, односно решење надлежног управног органа нису пријављени, или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос (члан 29. став 8. Закона).

Према одредби члана 114. ст. 2. и 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07, у даљем тексту: ЗПППА), ако порески обвезник не поднесе пореску пријаву, у складу са законом, као и у случају избегавања плаћања пореза и споредних пореских давања, право на утврђивање пореза и споредних пореских давања застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече. Застарелост права на утврђивање пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је требало утврдити порез, односно споредно пореско давање.

Према томе, када уговор о преносу апсолутног права закључен 2004. године није пријављен надлежном пореском органу, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

У том случају, застарелост права на утврђивање пореза на пренос апсолутних права почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је надлежни порески орган сазнао за пренос и требао утврдити порез, а право застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече.

Право Пореске управе на наплату пореза и споредних пореских давања застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече. Застарелост права на наплату пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је обавеза пореског дужника доспела за плаћање (члан 114б ЗПППА).

Порез на пренос апсолутних права плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења о утврђивању пореске обавезе (члан 40. Закона).

Министарство финансија напомиње да се, сходно одредби члана 114д ЗПППА, застарелост прекида сваком радњом Пореске управе предузетом против пореског дужника у циљу утврђивања и наплате пореза и споредних пореских давања, те да после прекида застарелост почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у законом одређени рок за застарелост.

7. Утврђивања пореза на пренос апсолутних права по основу куповине стана из „Пројекта изградње 1100 станова у Београду“ Скупштине града Београда и право солидарног јемца за измирење те обавезе на отпис камате обрачунате због доцње у плаћању тог пореза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00287/2008-04 од 3.3.2009. год.)

1. Одредбом члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), а у вези са одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

С тим у вези, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос права својине на стану по основу уговора о купопродаји на који се не плаћа порез на додату вредност, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Право на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана уведено је чланом 16. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона) – који је ступио на снагу 8. јула 2007. године.

Сходно одредби члана 27. Закона о изменама и допунама Закона, право на ослобођење у складу са чланом 16. Закона о изменама и допунама Закона може се остварити само на основу уговора о купопродаји првог стана овереног после ступања на снагу тог закона.

Дакле, на основу уговора о купопродаји стана који је оверен пре 8. јула 2007. године, нема основа да се оствари право на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана применом одредаба чл. 31а и 31б Закона.

С обзиром да се наводи да је у конкретном случају уговор закључен 2004. године, а анекс уз тај уговор 13.6.2006. године, ако је овера уговора извршена пре 8. јула 2007. године, нема основа да се оствари право на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана применом одредаба чл. 31а и 31б Закона.

2. Према одредби члана 28. Закона о изменама и допунама Закона, порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до дана ступања на снагу тог Закона, утврдиће се применом закона који је био на снази у време настанка пореске обавезе – Закон о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 135/04).

Порез на пренос апсолутних права за чије утврђивање пореска обавеза настане даном сазнања надлежног пореског органа у смислу члана 29. став б. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 135/04), након ступања на снагу

Закона о изменама и допунама Закона, утврдиће се применом одредаба тог закона.

Према одредби члана 33. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07), порески поступак се покреће кад Пореска управа изврши ма коју радњу у циљу вођења поступка.

3. Сходно одредби члана 25. став 1. Закона обвезник пореза на пренос апсолутних права (па и у случају преноса права својине на становима у оквиру „Пројекта изградње 1100 станова у Београду“) је продавац, односно преносилац права из чл. 23. и 24. Закона.

Лице на које је пренето апсолутно право јемчи супсидијарно за плаћање пореза по том основу, а лице на које је пренето апсолутно право, које се уговором обавезало да плати порез на пренос апсолутних права, јемчи солидарно за плаћање тог пореза (члан 42. Закона).

Одредбом члана 31. став 1. тачка 13) Закона (која се примењује од 8. јула 2007. године), уређено је да се порез на пренос апсолутних права не плаћа када је обвезник Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Имајући у виду да из природе солидарног јемства произлази да није реч о самосталној обавези, већ о јемству за измирење туђе обавезе, у случају када је Законом уређено право на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права обвезника тог пореза не постоји ни обавеза јемца за њено измирење.

Министарство финансија напомиње да се ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права код преноса права својине на стану купцу првог стана, које је уређено одредбама чл. 31а и 31б Закона, примењује од 8. јула 2007. године, те да нема основа да се право на то пореско ослобођење оствари по основу уговора о купопродаји који је оверен пре тог датума.

4. Према одредби члана 54. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07, у даљем тексту: ЗПППА), у вези са чланом 39. став 1. Закона, утврђивање пореза на пренос апсолутних права је делатност Пореске управе, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

Дакле, у сваком конкретном случају, на основу доказа, надлежни порески орган цени чињенично стање, између осталог, од утицаја на постојање пореске обавезе на пренос апсолутних права. Према томе, „шта је са делом власника станова који су се уселили у септембру 2007. године, а платили су порез на пренос апсолутних права, те да ли су као купци првог стана требали бити ослобођени плаћања овог пореза и да ли сада имају право на повраћај истог“ у надлежности је пореског органа који је у сваком конкретном случају утврђивао постоји ли пореска обавеза или право на пореско ослобођење, а не Сектора за фискални систем у Министарству финансија.

5. Према одредби члана 1. тачка 3) Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 102/08, у даљем тексту: Закон о отпису камате), тим законом уређују се услови, обим и поступак отписа обрачунате а неплаћене камате на обавезе које су доспеле за плаћање до 31. децембра 2007. године (у даљем тексту: камата) по основу пореза на пренос апсолутних права.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о отпису камате прописано је да се право на отпис камате на обавезе по основу јавних прихода из члана 1. Закона (у даљем тексту: обавезе) остварује на основу захтева обвезника, односно лица одговорног за испуњење обавезе обвезника (у даљем тексту: подносилац захтева), који се подноси

по испуњењу услова прописаних чланом 2. Закона, најкасније до 31. јула 2009. године.

Према одредби члана 2. став 6. Закона о отпису камате, отпис камате у складу са Законом, врши се подносиоцу захтева – резиденту Републике Србије, који је:

1) на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза из члана 1. Закона за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза, осим камате, доспелих за плаћање до 31. децембра 2007. године;

2) на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза из члана 1. овог закона за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза, доспелих за плаћање од 1. јануара 2008. године до дана подношења захтева.

Одредбама чл. 12. ст. 1. и 2. ЗПППА уређено је да је порески дужник физичко или правно лице које дугује одређену радњу из порескоправног односа из члана 10. ЗПППА. Порески обвезник је порески дужник који је обавезан да плати порез, односно споредно пореско давање. Други порески дужник је порески јемац који одговара за плаћање обвезниковог пореског дуга, за случај да порески обвезник тај дуг не плати о доспелости (члан 12. став 3. тачка 1) ЗПППА).

С обзиром на то да је Законом о отпису камате уређено да право на отпис камате има обвезник, односно лице одговорно за испуњење обавезе пореског обвезника, а имајући у виду да је солидарни јемац дужник истог реда са пореским обвезником (што значи да порески орган може, по свом избору, захтевати да пореску обавезу измири лице на које је апсолутно право пренето и без претходног покушаја да ту обавезу наплати од продавца, односно преносиоца права), Министарство финансија сматра да право на отпис камате обрачунате по основу доцње у плаћању пореза на пренос апсолутних права има и солидарни јемац – ако испуни услове прописане Законом о отпису камате тј. ако је резидент

Републике Србије који захтев за отпис камате на Обрасцу ЗОК поднесе најкасније до 31. јула 2009. године и ако:

– на прописани уплатни рачун пореза на пренос апсолутних права уплати главни дуг по основу пореза на пренос апсолутних права за који подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тог пореза, осим камате, доспелог за плаћање до 31. децембра 2007. године;

– на прописани уплатни рачун пореза на пренос апсолутних права уплати главни дуг по основу пореза на пренос апсолутних права за који подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тог пореза, доспелих за плаћање од 1. јануара 2008. године до дана подношења захтева.

У сваком конкретном случају надлежна организациона јединица Пореске управе, након извршене провере испуњености услова за остваривање права на отпис камате, решењем одлучује о захтеву за отпис камате.

8. Да ли се плаћа порез на поклон, односно порез на пренос апсолутних права у конкретној правној ситуацији код улагања права својине на идеалном делу непокретности у капитал друштва са ограниченом одговорношћу (по основу уговора о уносу додатног улога)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01338/2008-04 од 24.2.2009. год.)

Порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права из члана 23. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), као и код преноса који су одредбом члана 24. Закона уподобљени са преносима уз накнаду, осим када се на конкретан пренос плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а став 1. Закона), или када се у

складу са одредбама чл. 31. до 31б Закона оствари право на пореско ослобођење.

На право својине на непокретности које поклонопримац прими на поклон – плаћа се порез на поклон (члан 14. став 1. у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона), осим у случајевима који су изузети од опорезивања овим пореским обликом (сагласно одредбама члана 14. ст. 6. до 8. Закона), односно када се оствари право на пореско ослобођење (сагласно одредбама чл. 20. и 21. Закона).

У складу са одредбама члана 54. став 1. и став 2. тачка 2) подтачка (2) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07), у вези са одредбом члана 39. Закона, утврђивање пореза на поклон, односно на пренос апсолутних права је делатност Пореске управе, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

Према томе, и у конкретном случају је утврђивање пореза на поклон, односно на пренос апсолутних права, у надлежности пореског органа, а не Сектора за фискални систем Министарства финансија.

При томе, Министарство финансија указује да је правни основ за утврђивање и наплату пореза на пренос апсолутних права, односно пореза на наслеђе и поклон, као и за остваривање права на ослобођење од плаћања тих пореза Закон, а не судска пракса.

Наиме, одредбом члана 1. Закона о управним споровима („Сл. лист СРЈ“, бр. 46/96) прописано је да у управним споровима судови одлучују о законитости аката којима државни органи и предузећа, или друге организације које врше јавна овлашћења, решавају о правима или обавезама физичких лица, правних лица или других странака у појединачним управним стварима. Према томе, пресуда Врховног суда Србије донета у управном спору којом

је одлучено о законитости коначног појединачног акта нема карактер општег акта по основу кога би се остваривало право на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права.

9. Да ли се порез на пренос апсолутних права плаћа на пренос права својине на стану као добитку у наградној игри „Изградимо Авалски торањ“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-02316/2008-04 од 19.2.2009. год.)

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на права на непокретности из члана 2. став 1. тач. 1) до 5) тог закона, које наследници, односно поклонопримци наслеђују, односно приме на поклон.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица (члан 14. став 4. Закона).

Поклоном, у смислу тог закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 4. члана 14. Закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 6. Закона).

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се примање по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно на које се плаћа порез на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (члан 14. став 7. Закона – који је у примени од 30. јануара 2009. године).

Од опорезивања по Закону изузима се пренос добитка у игри на срећу са организатора игре на добитника (члана 14. став 8. Закона).

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматрају се и преноси побројани у одредби члана 24. Закона. Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а став 1. Закона).

Према томе, пренос права својине на непокретности у Републици Србији предмет је опорезивања порезом на пренос апсолутних права када је извршен уз накнаду, или када се у смислу одредбе члана 24. Закона сматра преносом уз накнаду, уз услов да се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Дакле, када се (правним послом) без накнаде врши пренос права својине на стану у Републици Србији порез на пренос апсолутних права се не плаћа. Наиме, на пренос без накнаде права својине на непокретности које је преносилац – правно лице прибавило правним послом (други или даљи пренос права на конкретној непокретности), а који врши другом правном лицу (па и лицу које је организатор игре на срећу) плаћа се порез на поклон.

Када се пренос права својине на стану у Републици Србији као добитка у игри на срећу врши са организатора – приређивача игре на добитника, сагласно одредби члана 14. став 8. Закона, на тај пренос се не плаћају ни порез на поклон, ни порез на пренос апсолутних права.

Утврђивање пореза на поклон, односно пореза на пренос апсолутних права је, сагласно одредби члана 54. став 1. у вези са ставом 2. тачка 2) подтачка (2) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07), делатност Пореске управе, односно пореског обвезника, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање поје-

диначне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

Према томе, и у конкретном случају, у поступку утврђивања пореза надлежни порески орган цени чињенично стање, између осталог, од утицаја на постојање пореске обавезе на поклон, односно на пренос апсолутних права и облик пореза којем подлеже пренос права.

10. Право на ослобођење од пореза на пренос права својине на стану физичком лицу које први стан стиче по основу судске пресуде која је постала правоснажна 31. децембра 2008. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00137/2009-04 од 19.2.2009. год.)

Према одредби члана 31а ст. 1. и 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан, за површину која за купца првог стана износи до 40m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15m² по сваком члану, под условом да:

- 1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;
- 2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и

трошења прихода кушца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

Према одредби члана 27. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07), који је ступио на снагу 8.7.2007. године, право на пореско ослобођење по основу куповине првог стана може се остварити само на основу уговора о купопродаји првог стана овереног после ступања на снагу тог закона.

Према одредбама члана 454. став 1. и члана 455. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78 ... и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93 ... и 44/99), уговором о продаји обавезује се продавац да пренесе на купца право својине на продату ствар и да му је у ту сврху преда, а купац се обавезује да плати цену у новцу и преузме ствар. Уговор о продаји непокретних ствари мора бити закључен у писменој форми, под претњом ништавости.

С тим у вези, Министарство финансија сматра да нема законског основа да се оствари право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права по основу стицања права својине на стану на основу правоснажне судске пресуде због пропуштања, којом се утврђује право својине тужиоца на стану.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Утврђивање основице за годишњи порез на доходак грађана у коју је, поред осталог, урачунат и опорезиви приход по основу самосталне делатности за коју је порез утврђен не на основу опорезиве добити исказане у пореском билансу, већ је пореска обавеза утврђена принципом упоређивања са просечном бруто зарадом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-61/2008-04 од 27.2.2009. год.)

Приходи који улазе у основицу годишњег пореза на доходак грађана, а који су предмет опорезивања порезом на доходак грађана приликом њиховог остваривања, умањени за плаћени порез и доприносе ако се плаћају, подлежу плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад неопорезивог износа) као додатног пореза, ако заједно ти приходи прелазе прописани неопорезиви износ, сагласно одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Према одредби члана 87. став 4. тачка 2) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06,

65/06–испр. и 7/09, у даљем тексту: Закон) предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана је и опорезиви приход од самосталне делатности из чл. 33. и 40. Закона.

Опорезиви приход од самосталне делатности, ради утврђивања дохотка за опорезивање годишњим порезом, умањује се за порез плаћен на те приходе у Републици Србији у години за коју се утврђује годишњи порез, сагласно одредби члана 87. став 5. Закона.

Обрачунати и плаћени доприноси за лично обавезно социјално осигурање по основу самосталне делатности признају се предузетницима у расходе у пореском билансу, сагласно одредби члана 37а став 1. тачка 1) Закона.

Сагласно наведеним законским одредбама, опорезиви приход од самосталне делатности умањује се за износ пореза (али не и за износ плаћених доприноса за лично обавезно социјално осигурање јер се они признају као расход у пореском билансу) плаћеног на те приходе у години за коју се утврђује обавеза плаћања годишњег пореза.

Сагласно одредбама Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... и 84/04) доприноси за лично обавезно социјално осигурање плаћени у одређеном пореском периоду признају се на терет расхода у том пореском периоду.

Сходно томе, а имајући у виду наводе из дописа, Министарство финансија сматра да у конкретном случају доприноси за лично обавезно социјално осигурање по основу обављања самосталне делатности који су плаћени у 2007. години, а према коначно утврђеној пореској обавези за 2006. годину, могу се признати у пореском билансу за 2007. годину, као пореском периоду у ком су плаћени доприноси.

Такође, такса за истицање фирме признаје се као расход у пореском билансу за онај порески период (календарску годину) у коме је извршено плаћање, при чему Министарство финансија напомиње да се према Закону основица за годишњи порез на дохо-

дак грађана (опорезиви доходак) не умањује за износ таксе за истицање фирме.

2. Пореске обавезе физичког лица – бившег власника самосталне занатске радње које је, након затварања те радње, производе који су остали непродати продало предузећу чији је он, такође, власник, у ситуацији када су остала ненаплаћена потраживања радње према поменутом предузећу, а након затварања радње се стекли услови за исплату неизмиреног дуга, па је предузеће закључило са бившим власником радње вансудско поравнање о измиривању свог дуга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-207/2007-04 од 27.2.2009. год.)

Како се наводи у допису, самостална занатска радња у оквиру своје регистроване делатности вршила је склапање уређаја електронске опреме и продавала их предузећу које, с обзиром да у једном периоду није било ликвидно, није уредно измиривало обавезе према радњи по основу дуга за купљену робу. Како је у међувремену власник радње (који је истовремено и власник предметног предузећа) затворио радњу, тј. одјавио обављање самосталне делатности, остала су ненаплаћена потраживања радње према поменутом предузећу. Поред тога, даље се наводи да је после затварања радње бивши власник (радње) продао поменутом предузећу остатак производа – уређаја електронске опреме који су преостали после затварања радње. Како се даље наводи, након затварања радње стекли су се услови за исплату неизмиреног дуга, па је предузеће закључило са бившим власником радње вансудско поравнање о измиривању свог дуга, којим је уређено да ће се исплата потраживања (дуга према) бившем власнику радње вршити у складу са финансијским могућностима предузећа све док се обавеза не измири.

Одредбом чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–испр. и 7/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети Законом.

Имајући у виду наведене законске одредбе и наводе из дописа, Министарство финансија указује да је, сагласно одредбама члана 94. ст. 2. и 3. Закона, предузетник који је престао са обављањем делатности био дужан да поднесе пореску пријаву и порески биланс надлежном пореском органу, у року од 30 дана од дана престанка обављања делатности, а на основу чега, после извршеног поступка контроле, Пореска управа решењем утврђује коначну пореску обавезу до дана престанка обављања делатности.

Према наводима из дописа, у конкретном случају, произилази да физичко лице, као бивши власник радње, после затварања радње:

1. као физичко лице продаје (у износу од 2.235.000 динара) предузећу, чији је власник, производе те радње који су остали непродати након затварања радње (престанка обављања делатности), а који су резултат ранијег обављања регистроване самосталне делатности;

2. као физичко лице врши наплату доспелог неизмиреног потраживања које је радња, док је обављала регистровану делатност, имала према предузећу (чији је власник то физичко лице), а које је остало као ненаплаћено потраживање радње (у износу од 10.532.104,21 динара) јер предузеће „није било ликвидно да измири до затварања радње“.

Имајући у виду наведено, кад:

1. физичко лице – бивши власник радње (после затварања радње) продаје предузећу чији је власник производе те радње који су резултат ранијег обављања регистроване самосталне делатности, а који су остали непродати након затварања самосталне занатске радње (престанка обављања делатности) и пошто су

измирене обавезе по основу јавних прихода (коначна пореска обавеза), с обзиром да то располагање, по мишљењу Министарства финансија, не представља продају појединих предмета личне имовине физичког лица од случаја до случаја, Министарство је мишљења да приход који у том случају физичко лице оствари њиховом продајом подлеже обавези плаћања пореза на доходак грађана на друге приходе, сагласно одредби члана 85. Закона;

2. физичком лицу – бившем власнику радње предузеће (чији је власник) на име неизмиреног потраживања које је доспело према самосталној занатској радњи док је обављала делатност, након затварања те самосталне занатске радње (престанка обављања делатности) и пошто су измирене обавезе по основу јавних прихода (коначна пореска обавеза), исплати део доспелог потраживања, Министарство финансија је мишљења да се у том случају ради о приходу тог физичког лица који има карактер других прихода у смислу одредбе члана 85. Закона.

Порез на друге приходе плаћа се по стопи од 20% на пореску основицу коју чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (чл. 85. и 86. Закона).

Порез на остале – друге приходе плаћа се по одбитку кад је исплатилац прихода правно лице или предузетник. То значи да је исплатилац прихода у обавези да порез обрачуна, обустави и уплати на прописане уплатне рачуне истовремено са исплатом прихода у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, у складу са чл. 99. и 101. Закона.

Министарство финансија напомиње да други приходи из члана 85. Закона, ако заједно са приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу плаћању годишњег пореза на доходак грађана, као додатног пореза, у складу са одредбама чл. 87. до 89. Закона.

С обзиром да се у погледу обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање на овако остварен приход као

претходно поставља питање да ли је то физичко лице осигураник по том основу према одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Сл. гласник РС“, бр. 34/03 ... и 5/09), као и Закона о здравственом осигурању („Сл. гласник РС“, бр. 107/05, 109/05 и 106/06) уколико лице није осигурано по другом основу, потребно је обратити се Министарству рада и социјалне политике и Министарству здравља као надлежним за тумачење одредаба наведених закона.

Министарство финансија указује да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода.

3. Признавање права на личне одбитке за издржаваног члана породице код утврђивања основице годишњег пореза на доходак грађана

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-88/2008-04 од 20.2.2009. год.)

Одредбом члана 88. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка и 7/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица годишњег пореза на доходак грађана опорезиви доходак, који чини разлика између дохотка за опорезивање из члана 87. став 8. овог закона и личних одбитака који износе:

1) за пореског обвезника – 40% од просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике,

2) за издржаваног члана породице – 15% од просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици у години за

коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, по члану.

Укупан износ личних одбитака не може бити већи од 50% дохотка за опорезивање (члан 88. став 2. Закона).

Ако су два или више чланова породице обвезници годишњег пореза на доходак грађана, одбитак за издржаване чланове породице може остварити само један обвезник (члан 88. став 3. Закона).

Издржаваним члановима породице, сагласно члану 10. став 1. Закона, сматрају се следећа лица која обвезник издржава:

- 1) малолетна деца, односно усвојеници;
- 2) деца, односно усвојеници на редовном школовању или за време незапослености, ако са обвезником живе у домаћинству;
- 3) унуци, ако их родитељи не издржавају и ако живе у домаћинству са обвезником;
- 4) брачни друг;
- 5) родитељи, односно усвојиоци.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе у конкретном случају, Министарство финансија сматра да обвезник годишњег пореза на доходак грађана који је у одређеном периоду (који је мањи од 12 месеци) у току године за коју се утврђује годишњи порез, издржавао лице које има статус издржаваног члана породице (члан 10. став 1. Закона), а обвезник испуњава све прописане услове за остваривање права на личне одбитке из члана 88. став 1. тачка 2) Закона, Министарство сматра да у том случају обвезник има право на признавање личних одбитака за издржаваног члана породице у висини умањеног износа личног одбитка (за издржаваног члана породице) сразмерно односу између броја месеци у којем то лице има статус издржаваног члана породице и броја месеци у години, али не већем од 50% дохотка за опорезивање сагласно члану 88. став 2. Закона (примера ради, ако

физичко лице за које се остварује право на лични одбитак има статус издржаваног члана породице у периоду од осам месеци, нпр. јануар – август 2008. године, у том случају ће лични одбитак износити $\frac{2}{3}$ од личног одбитка за издржаваног члана породице утврђеног за календарску годину, који за 2008. годину износи 82.213 динара. То значи да лични одбитак за издржаваног члана породице за период од 8 месеци у 2008. години износи 54.808 динара ($82.213 \text{ дин.} : 12) \times 8$), с тим да укупан износ личних одбитака не може бити већи од 50% дохотка за опорезивање).

4. Порески третман зарада које остварују упућени радници страног правног лица, по основу обављања рада на територији Републике Србије, који немају закључене уговоре о раду са домаћим послодавцима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-120/2008-04 од 18.2.2009. год.)

Према наводима из дописа страног физичко лице које је у радном односу код иностраног послодавца (страно правно лице), као упућени радник послато је на рад у Републику Србију ради обављања послова на територији Републике за потребе домаћег правног лица на основу уговорног односа између та два правна лица, при чему не заснива радни однос са домаћим правним лицем коме се пружају услуге стављања особља на располагање (од страног правног лица). Како се наводи, страног физичко лице – упућени радник искључиво је одговоран свом иностраном послодавцу и прима зараду од свог послодавца – исплатиоца који није резидент Републике Србије. Такође се наводи да домаће правно лице (прималац услуге), по основу уговора о пружању услуга стављања особља на располагање, плаћа страном правном лицу накнаду за пружене услуге чија је висина једнака износу зарада и споредних

давања које физичко лице прими од страног правног лица као његов запослени.

Обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент Републике Србије за приход остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент Републике за доходак остварен на територији Републике, сагласно одредбама чл. 7. и 8. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка и 7/09, у даљем тексту: Закон).

У случају када физичко лице које као упућени радник обавља рад за потребе домаћег правног лица и за свој рад који обавља на територији Републике Србије остварује зараду од свог иностраног послодавца са којим има закључен уговор о раду, а то примање (зарада) не пада на терет сталне пословне јединице и физичко лице на територији Републике борави у периоду који укупно не прелази 183 дана (ако су кумулативно испуњена сва три наведена услова сходно уговору о избегавању двоструког опорезивања са земљом чији је резидент страно правно лице), такво примање (зарада) тог физичког лица не подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

У случају кад нису кумулативно испуњени услови из уговора о избегавању двоструког опорезивања (нпр. постоји уговор о избегавању двоструког опорезивања али физичко лице које обавља послове на територији Републике борави у Републици Србији дуже од 183 дана, у ком случају се сматра резидентом Републике), односно у случају кад не постоји уговор о избегавању двоструког опорезивања, а физичко лице (нерезидент) послове обавља (ради) на територији Републике Србије, у тим случајевима овакав приход (зарада) физичког лица – упућеног радника подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

Сагласно одредби члана 107. став 2. Закона, физичко лице, односно обвезник који остварује зараде у или из друге државе дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати други исплатилац, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.

Према томе, имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе из захтева за мишљење, Министарство финансија је мишљења да је упућени радник (који је у радном односу код иностраног послодавца и упућен је на рад у Републику Србију ради обављања послова на територији Републике за потребе домаћег правног лица при чему не заснива радни однос са домаћим правним лицем) дужан да сам обрачуна и уплати порез, осим у случају када је уговором о избегавању двоструког опорезивања друкчије уређено и да надлежном пореском органу према месту пребивалишта, односно боравишта обвезника достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу на Обрасцу ПП ОПО, најкасније у року од 15 дана од дана када је остварио зараду.

Са становишта обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, с обзиром да се као претходно поставља питање да ли су та лица осигураници по законима који уређује пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, односно по међународним уговорима, за давање одговора надлежно је Министарство рада и социјалне политике, Министарство здравља и Министарство економије и регионалног развоја, у чијој надлежности је давање мишљења о примени наведених прописа.

5. Порески третман прихода који оствари инострани извођач, у коме је садржан и износ провизије агенцији која заступа извођача, као и обавеза плаћања пореза на доходак грађана на провизију

коју правно лице – резидент Републике Србије плаћа агенцијама које заступају иностране извођаче

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-173/2008-04 од 28.1.2009. год.)

1. Опорезивање прихода физичких лица у Републици Србији уређено је Законом о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка и 7/09, у даљем тексту: Закон). Одредбама чл. 1. и 2. Закона прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица, на приходе из свих извора, сем оних који су изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза овим законом.

Приходи које остваре уметници – јавни извођачи, између осталих музичари, личним обављањем тих делатности предмет су опорезивања, у складу са одредбама чл. 52. до 60. Закона, порезом на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине.

Обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије (даље: Република) за доходак остварен на територији Републике и у иностранству, као и нерезидент Републике Србије за доходак остварен на територији Републике.

На приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине порез се плаћа по стопи од 20%, на основуцу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за прописане нормиране трошкове. За приходе остварене извођењем естрадних програма забавне и народне музике, нормирани трошкови износе 40% од бруто прихода.

Уколико је исплатилац прихода по основу ауторских и сродних права и права индустријске својине правно лице – резидент Републике, на те приходе се плаћа порез по одбитку, у складу са чл. 99. и 101. Закона. То значи да је исплатилац прихода, као порески

платац, дужан да порез обрачуна, обустави и уплати на прописани рачун у моменту исплате прихода. При томе, Министарство финансија сматра да ту обавезу резидентни исплатилац прихода (правно лице или предузетник) има независно од тога да ли је физичко лице – извођач приход остварио непосредно или посредно преко другог лица (стране фирме и сл.).

Уколико је у уговорима које је исплатилац прихода – резидентно право лице закључило са агенцијама које заступају физичка лица – извођаче, уговорна обавеза исплатиоца да поред ауторске накнаде за извођаче плаћа и провизију за заступање агенцијама, Министарство финансија је мишљења да провизија за заступање није предмет опорезивања порезом на доходак грађана уколико је, у конкретном случају, од укупно исплаћеног прихода по основу извођења могуће раздвојити приход остварен по основу ауторских и сродних права и права индустријске својине (који припада извођачу) од провизије за заступање (која припада агенцији).

2. Са становишта уговора/споразума о избегавању двоструког опорезивања, у већини уговора закључених између СФРЈ, СРЈ, односно ДЗ Србија и Црна Гора и других држава, који производе правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и тих држава, уређено је опорезивање прихода извођача.

Предметним уговорима/споразумима, између осталог, уређено је да се доходак који остваре јавни извођачи, као што су музичари, од личних делатности у том својству, може опорезовати у држави уговорници у којој су делатности обављене (у конкретном случају, у Републици Србији). Наводи „може се опорезовати“ значи да се предметни доходак опорезује у Републици Србији уколико она у свом пореском систему предвиђа његово опорезивање (није спорно да предвиђа – објашњено под тачком 1.).

Министарство финансија посебно напомиње да су цитиране одредбе билатералног карактера, што значи да би се на исти начин у другој држави уговорници порески третирао доходак остварен од јавних извођача резидената Републике Србије.

6. Порески третман прихода које остваре нерезидентни уметници – јавни извођачи (музичари) од личних делатности обављених у Републици Србији (концерт), у случају када је исплатилац прихода нерезидентно правно лице које нема пословну јединицу на територији Републике

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-91/2008-04 од 27.1.2009. год.)

Према одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка и 7/09, у даљем тексту: Закон) порез на доходак грађана плаћају физичка лица, на приходе из свих извора, сем оних који су изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза.

Приходи које остваре уметници – јавни извођачи, између осталих музичари, личним обављањем тих делатности предмет су опорезивања порезом на доходак грађана на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине, у складу са одредбама чл. 52. до 60. Закона.

Обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије (даље: Република) за доходак остварен на територији Републике и у иностранству, као и нерезидент Републике Србије за доходак остварен на територији Републике.

Приходи које оствари јавни извођач, који је нерезидент Републике, по основу делатности која је обављена у Републици (изведени концерти и др.), по мишљењу Министарства финансија,

с обзиром да је рад обављен на територији Републике, представљају приход остварен у Републици који подлеже опорезивању порезом на доходак грађана сагласно одредбама Закона.

Одредбом члана 107. Закона којом је уређено обрачунавање и плаћање пореза по одбитку од стране физичког лица као пореског обвезника, према ставу 2. тог члана Закона, обвезник пореза дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку и у случају ако порез по одбитку не обрачуна и не уплати други исплатилац, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.

Обвезник је дужан да сам обрачуна и уплати порез и да надлежном пореском органу, према месту свог пребивалишта, односно боравишта, достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу, на Обрасцу ПП ОПО, најкасније у року од 15 дана од дана када је примио приходе (члан 107. ст. 3. и 4. Закона).

Према томе, имајући у виду наведене законске одредбе, Министарство финансија је мишљења да је страном физичко лице – нерезидент Републике у случају кад оствари приход личном делатношћу извођача (музичара) која је обављена на територији Републике, од исплатиоца – правно лице нерезидент Републике које нема сталну пословну јединицу на територији Републике (по Закону није у обавези да обрачуна и плати порез на доходак по одбитку), обвезник пореза на доходак грађана на тако остварен приход, сагласно одредбама члана 107. Закона.

Сагласно томе, за нерезидента који остварује приходе на територији Републике, а за које је обавезно подношење пореске пријаве (у овом случају ПП ОПО), постоји обавеза одређивања пореског пуномоћника, сагласно члану 14. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 61/07).

ТАКСЕ

1. Да ли се код овере потписа такса плаћа за све примерке на којима је извршена овера тј. да ли се број оверених потписа множи бројем примерака?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00019/2009-04 од 26.3.2009. год.)

Чланом 11. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако тим законом није друкчије прописано.

Ако се на захтев обвезника издаје решење, исправа, документ или писмено у више примерака, за други и сваки следећи примерак плаћа се такса као за препис, која не може бити већа од таксе за први примерак, ако Законом није друкчије прописано (члан 8. Закона).

Тарифом републичких административних такси, Одељак А, Тарифни број 1. прописано је да се за захтев, ако Законом није друкчије прописано, плаћа републичка административна такса у износу од 200 динара.

У Одељку А Тарифе, Тарифним бројем 14. став 1. уређено је да се за оверу сваког потписа, ако Законом није друкчије

прописано, плаћа републичка административна такса у износу од 260 динара.

У Одељку А Тарифе, Тарифним бројем 13. став 1. уређено је да се за препис акта, односно списка, односно за оверу преписа, ако Законом није друкчије прописано, по полутабаку оригинала плаћа републичка административна такса у износу од 260 динара. Према ст. 2. и 4. Напомене уз тај тарифни број, полутабаком се, у смислу Закона, сматра лист хартије од две стране формата А4 или мањег. Избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, у року од шест месеци од издавања оригинала, таксу из става 1. тог тарифног броја за оверу преписа, извода, односно уверења из матичних књига, плаћају у износу умањеном за 70% од одговарајуће таксе.

Према томе, када се једним захтевом тражи овера више потписа на једном примерку исте исправе, републичка административна такса се плаћа за захтев у износу од 200 динара и за оверу сваког потписа (ако Законом није друкчије прописано), у износу од 260 динара (нпр. ако се тражи овера два потписа на једној исправу, такса за оверу потписа се плаћа у износу од два пута по 260 динара), осим у случајевима за које је чл. 18. и 19. Закона прописано право на таксено ослобођење, односно на изузимање од плаћања републичких административних такси.

Када се једним захтевом истовремено тражи овера више потписа на више примерака исте исправе, републичка административна такса се плаћа у збирном износу, и то:

- за захтев у износу од 200 динара,
- за оверу сваког потписа на првом примерку исправе у износу од 260 динара (нпр. ако се тражи овера два потписа на првом примерку исправе, такса за оверу потписа се плаћа у износу од два пута по 260 динара), као и
- за други и за сваки следећи примерак плаћа се такса као за препис, а највише до висине таксе за први примерак (нпр. ако се врши овера два потписа на исправу која је сачињена од две стране

A4 формата или мањег, такса за оверу потписа на другом и сваком следећем примерку исправе би износила 260 динара пута два потписа – а не 260 динара пута два потписа пута две стране A4 формата или мањег, с обзиром на то да висина таксе за други и сваки даљи примерак не може бити већа од таксе за први примерак, сагласно одредби члана 8. Закона), осим у случајевима за које је чл. 18. и 19. Закона прописано право на таксено ослобођење, односно на изузимање од плаћања републичких административних такси.

2. Да ли је окривљени у прекршајном поступку обвезник таксе према одредбама Закона о републичким административним таксама и да ли је у обавези да плати износ таксе по Тарифном броју 7. Одељка А Тарифе када изјави жалбу на решење о прекршају донетом у првостепеном поступку, који се води по одредбама Закона о прекршајима?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00018/2009-04 од 25.3.2009. год.)

Према одредби члана 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), у вези са чланом 1а тачка 3) тог закона, за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код институција, државних органа и организација, органа покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредних друштава и других организација којима је поверено вршење јавних овлашћења, плаћају се таксе по одредбама Закона.

Према одредби става 1. Тарифног броја 7. Одељка А Тарифе републичких административних такси која је саставни део Закона, за жалбу против решења о прекршају плаћа се републичка административна такса у износу од 900 динара.

Одредбом члана 3. став 1. Закона уређено је да је обвезник таксе лице које се захтевом обраћа органу ради покретања

управног, односно другог поступка код органа. Министарство финансија напомиње да, сходно одредби члана 1а тачка 1) Закона, „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према мишљењу Министарства правде – Сектора за нормативне послове и међународну сарадњу број: 011-00-58/09-05 од 16. марта 2009. године, датом по питању правног статуса већа за прекршаје – другостепеног органа у области прекршаја: „Одредбама члана 86. Закона о прекршајима („Сл. гласник СРС“, бр. 44/89) утврђено је да су општински органи за прекршаје и већа за прекршаје самостални државни органи, а да за свој рад одговарају Влади Републике Србије. Даљим одредбама наведеног закона утврђена је надлежност ових органа – одлучују о жалбама на одлуке општинских органа за прекршаје (члан 94), док је одредбама члана 98. Закона предвиђено да судије за прекршаје именује и о престанку њихове дужности одлучује Влада Републике Србије, на предлог министра правде. Из наведених законских одредби произилази да већа за прекршаје не припадају систему судске власти, већ извршеној грани власти.“

Према томе, за жалбу против решења Министарства унутрашњих послова, донетог у првостепеном прекршајном поступку (по коме у другом степену поступа веће за прекршаје као орган извршне власти), плаћа се републичка административна такса у складу са Законом, а обвезник таксе је лице које жалбу изјављује.

3. Да ли се ослобођење од плаћања републичких административних такси из члана 19. став 1. тачка 4) Закона о републичким административним таксама односи и на уверење из матичне књиге о слободном брачном стању, као и да ли се такса плаћа „за међународне изводе које надлежни орган издаје по Париској кон-

венцији – Конвенција о издавању неких извода из матичних књига намењених иностранству и Бечкој конвенцији – Конвенција о издавању извода из матичних књига на више језика, који исто служе за остварење права из члана 19. Закона, нпр: за пензију, запослење итд“; с обзиром на то да служе радњи у иностранству без легализације и превода?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00026/2009-04 од 24.3.2009. год.)

1. Одредбом члана 2. ст. 1. и 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Према одредби члана 11. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Тарифом републичких административних такси, Одељак А, Тарифни број 1. прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 200 динара.

Према Тарифном броју 220. став 2. и Напомени уз тај тарифни број, за уверење из матичне књиге о слободном брачном стању плаћа се републичка административна такса у износу од 550 динара. Избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из тог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане тим тарифним бројем.

Према одредби члана 19. став 1. тач. 1) и 4) Закона, не плаћа се такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности, као ни за пријаве за упис у матичне књиге.

Према одредбама члана 292. ст. 1, 3. и 4. Породичног закона („Сл. гласник РС“, бр 18/05, у даљем тексту: Породични закон), будући супружници подносе усмени или писмени захтев за склапање брака матичару општине у којој желе да склопе брак. Будући супружници уз захтев за склапање брака подносе извод из матичне књиге рођених за сваког од њих, а по потреби и доказ о спроведеном поступку давања дозволе за склапање брака. Ако је будући супружник раније био у браку, поднеће доказ да је претходни брак престао уколико ова чињеница није уписана у матичну књигу рођених.

Матичар утврђује, на основу изјава будућих супружника, приложених исправа и на други начин, да ли су испуњени сви услови за пуноважност брака предвиђени Породичним законом (члан 293. став 1. Породичног закона). Склопљени брак матичар уписује у матичну књигу венчаних и у матичну књигу рођених за оба супружника (члан 303. став 1. Породичног закона).

Дакле, када се од органа захтева издавање уверења о слободном брачном стању, републичка административна такса се плаћа у прописаном износу за захтев у износу од 220 динара и за уверење из матичне књиге о слободном брачном стању, осим када се то уверење издаје за сврхе из члана 19. Закона (за које је прописано ослобођење од плаћања таксе) или на захтев органа који, према члану 18. Закона, републичку административну таксу не плаћају.

У том смислу, када физичко лице захтева од органа издавање уверења из матичних књига о слободном брачном стању, за сврху прилога уз захтев за склапање брака, сагласно одредбама члана 292. Породичног закона, такса се плаћа за захтев и за уверење применом Тарифних бр. 1. и 220. Тарифе.

2. У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 221. тачка 2) прописано је да се за изводе из

матичних књига намењених иностранству плаћа републичка административна такса у износу од 260 динара. Напоменом уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из тог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане тим тарифним бројем.

Према одредби члана 19. став 1. тачка б) Закона, не плаћа се такса за списе и радње за остваривање права из обавезног социјалног осигурања, социјалне заштите, борачко-инвалидске заштите и заштите цивилних инвалида рата, односно права у складу са прописима којима се уређује финансијска подршка породици са децом. Према тачки 11) наведене одредбе, не плаћа се такса за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу.

Према одредби члана 9. Конвенције о издавању извода из матичних књига на више језика („Сл. лист СФРЈ“, бр. 8/91), уз поштовање међународних уговора који се односе на бесплатно издавање преписа или извода из матичних књига, изводи који се издају сходно одредбама те конвенције не могу подлећи плаћању већих такса од извода који се издају на основу законских прописа на снази у држави из које потичу.

Одредбом члан 5. став 2. и члан 6. Конвенције о издавању неких извода из матичних књига намењених иностранству („Сл. лист СФРЈ“, бр. 9/67), изводи који су издати сходно условима уређеним чл. 1. до 4. Конвенције примају се на територији сваке државе потписнице без оверавања. Без штете по међународне уговоре који се односе на бесплатно издавање докумената из матичних књига, изводи који се издају сходно одредбама те конвенције подлежу плаћању истих такса као изводи који се издају на основу законских прописа на снази у држави у којој се изводи издају.

Дакле, ако орган Републике Србије на захтев физичког лица издаје извод из матичних књига, за сврху остварења права из члана 19. Закона, републичка административна такса се не плаћа.

С обзиром на то да се за извод из матичних књига, за сврху остварења права из члана 19. Закона, републичка административна такса не плаћа, та такса се не плаћа ни ако орган Републике Србије, на захтев физичког лица, издаје извод из матичних књига за сврху остваривања права из члана 19. Закона, у конкретном случају – права на пензију (као права из социјалног осигурања), односно права на заснивање радног односа, независно од тога да ли ће се наведена права остваривати у Републици или у иностранству, као и да ли се, у складу са претходно наведеним конвенцијама, издају на више језика и како се наводи, „служе радњи у иностранству без легализације и превода“.

4. Наплата републичких административних такси након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“ бр. 5/09) за списе и радње органа у Републици Србији када обвезник захтев подноси код дипломатско-конзуларног представништва (ДКП) у иностранству

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00027/2009-04 од 23.3.2009. год.)

Према одредби члана 4. ст. 1, 2, 3. и 7. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), обвезник који код ДКП поднесе захтев надлежном органу у Републици Србији за покретање поступка за издавање списка, односно за извршење радње, за које је у Оделу А Тарифе прописана такса, таксу за списе и радње органа у Републици Србији, у прописаном износу прерачунатом у девизе, ушлаћује у девизама, односно ефективном страном новцу који се купује и продаје на девизном тржишту у складу са прописом Народне банке Србије (у даљем тексту: девизе), на девизни рачун ДКП у земљи у којој је захтев поднет.

Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија, једном годишње одлуком утврђује и објављује врсте

девиза у којима се такса плаћа и висину званичног средњег курса динара на дан 30. априла текуће године, који служи за прерачунавање прописаних динарских износа такси у девизе у смислу става 1. тог члана.

Прерачунавање прописаних динарских износа такси у девизе врши се на основу објављених података из става 2. тог члана који важе у време подношења захтева или поднеска, при чему се заокруживање врши тако што се износ у девизама до 0,50 не узима у обзир, а износ у девизама преко 0,50 заокружује на 1,00.

Изузетно, такса из става 1. тог члана може се уплатити у готовом новцу само у случају када се захтев подноси на дан у коме банке не раде, односно у време у које ниједна банка у том месту не ради, у ком случају је ДКП дужан да уплатиоцу таксе изда потврду о уплати и да запримљени новац уплати на свој девизни рачун у року од 48 сати од дана уплате.

Одредбом члана 4а Закона прописано је да обвезник који код ДКП поднесе захтев за покретање поступка за издавање списка, односно за извршење радње, за које се, по одредбама овог закона, плаћа конзуларна такса, таксу за списе и радње уплаћује у прописаном износу на девизни рачун ДКП у земљи у којој је захтев поднет, осим у случају из члана 16. став 2. Закона.

У погледу плаћања таксе из става 1. тог члана у готовом новцу, сходно се примењују одредбе члана 4. ст. 7, 8. и 9. Закона.

Према одредби члана 11. ст. 3. и 4. Закона, за посебне услуге које ДКП пружи обвезнику у вези са поднетим захтевом (коришћење телефона, фотокопирање и сл.) обвезник је дужан да, поред конзуларне таксе, накнади проузроковане трошкове. Министар спољних послова ближе уређује шта се сматра посебним услугама и износе трошкова из става 3. тог члана, као и начин њиховог евидентирања.

5. Да ли таксени обвезници са седиштем, односно пребивалиштем, односно боравиштем у Републици Србији, који се из Републике Србије обраћају ДКП, конзуларну таксу у прописаном износу

уплаћују на пролазни динарски рачун конзуларних прихода Министарства спољних послова или на девизни рачун ДКП који издаје спис или врши радњу за коју се такса у конкретном случају плаћа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00025/2009-04 од 20.3.2009. год.)

Према одредби члана 16. став 1. Законом о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), такса у Републици Србији се уплаћује на прописани уплатни рачун јавних прихода.

Таксени обвезници са седиштем, односно пребивалиштем, односно боравиштем у Републици Србији, који се из Републике Србије обраћају ДКП, конзуларну таксу у прописаном износу уплаћују у динарима, прерачунату по званичном средњем курсу динара у односу на евро, који важи на дан уплате таксе, на рачун из члана 16. став 1. Закона (члан 16. став 2. Закона).

Дакле, таксени обвезници са седиштем, односно пребивалиштем, односно боравиштем у Републици Србији, који се из Републике Србије обраћају ДКП, конзуларну таксу у прописаном износу у динарима (прерачунату по званичном средњем курсу динара у односу на евро, који важи на дан уплате таксе) уплаћују на прописани уплатни рачун јавних прихода.

6. Да ли се плаћа републичка административна такса када странка, након разгледања списка управног предмета, захтева издавање њихових преписа, односно фотокопија?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00204/2008-04 од 9.3.2009. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. и 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем

тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Тарифним бројем 1. Одељак А Тарифе републичких административних такси, која је саставни део Закона, прописано је да се за захтев, ако Законом није друкчије прописано, плаћа републичка административна такса у износу од 200 динара.

Тарифним бројем 15. Одељак А Тарифе уређено је да се републичка административна такса плаћа за разгледање списка код органа, за сваки започети сат по 230 динара.

Тарифним бројем 13. став 1. Одељак А Тарифе прописано је да се републичка административна такса плаћа за препис акта, односно списка, односно за оверу преписа (ако Законом није друкчије прописано), по полутабаку оригинала – у износу од 260 динара.

Према Напомени уз тај тарифни број, под преписом из тог тарифног броја подразумева се и издавање фотокопије, односно штампање акта, односно списка из меморије рачунара или из писаће машине.

Полутабаком, у смислу Закона, сматра се лист хартије од две стране формата А4 или мањег.

Ако је препис, чија се овера врши, писан на страном језику, плаћа се такса у износу увећаном за 100% у односу на таксу из става 1. тог тарифног броја.

Избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа

којима доказују свој статус, у року од шест месеци од издавања оригинала, таксу из става 1. тог тарифног броја за оверу преписа, извода, односно уверења из матичних књига, плаћају у износу умањеном за 70% од одговарајуће таксе.

Према томе, ако се захтевом тражи разгледање списка управног предмета, плаћа се такса из Тарифног броја 1. Одељак А Тарифе – за захтев (у конкретном случају за разгледање списка код органа) у износу од 200 динара и такса из Тарифног броја 15. Одељак А Тарифе за разгледање списка код органа, за сваки започети сат по 230 динара, осим у случајевима за које је чл. 18. и 19. Закона прописано право на таксено ослобођење.

Осим тога, ако странка након разгледања списка управног предмета, захтева од органа издавање преписа, односно фотокопије тог списка или његовог дела, за ову радњу плаћа таксу из Тарифног броја 1. Одељак А Тарифе – за захтев (у конкретном случају за издавање преписа односно фотокопије тог списка) у износу од 200 динара и таксу из Тарифног броја 13. став 1. Одељак А Тарифе, осим у случајевима за које је чл. 18. и 19. Закона прописано право на таксено ослобођење.

7. Питања која су дипломатско-конзуларна представништва (ДКП) Републике Србије поставила у вези примене Закона о републичким административним таксама

7.1. Да ли постоји решење у вези са указивањима држављана Републике Србије на висину провизије које наплаћују стране банке код уплате таксе на девизни рачун Републике Србије отворен за ту намену код Народне банке Србије, а преко инокоресподентне банке у иностранству?

7.2. Да ли на девизни рачун ДКП странке уплаћују само дужни износ таксе, а стварне трошкове на благајни ДКП, или целокупан износ уплаћују на девизни рачун?

- 7.3. Да ли су прихватљиви неки други начини уплате на девизни рачун ДКП (депонување новца на посебан девизни рачун ДКП за конзуларне услуге, money order и др.)?
- 7.4. Да ли су војни обвезници у иностранству ослобођени свих такси у поступку регулисања војне обавезе?
- 7.5. Да ли постоји разлика у правном основу за неплаћање таксе предвиђеном чл. 18. и 19. Закона?
- 7.6. Да ли се и које таксе наплаћују за издавање спроводнице?
- 7.7. Да ли се наплаћују таксе за издавање спроводнице за сахрањивање страних држављана у Републици Србији или у трећој земљи (тзв. транзитне спроводнице)?
- 7.8. Да ли се и које таксе плаћају за упис у матичне књиге?
- 7.9. Како поступити у случајевима да трећа земља наплаћује држављанима Републике Србије таксу за визу у већем износу од оног који је прописан Законом?
- 7.10. Указивање да Тарифни број Одељка Б, који уређује састављање и оверу пуномоћја или друге изјаве, не садржи таксу за оверу потписа
- 7.11. Указивање да у Тарифни број 13. Одељак Б Тарифе није унета такса за састављање исправа
- 7.12. Да ли су Законом прописане таксе за утврђивање држављанства, проверу држављанског статуса и записник о утврђивању очинства?
- 7.13. Да ли се код подношења породичног (групног) захтева за пријем или отпуст из држављанства Републике Србије наплаћује такса за оверу потписа из Тарифног броја 6. за сваког подносиоца појединачно, или једна такса?
- 7.14. Указивање да у Тарифном броју 15. Одељак Б Тарифе није направљена разлика у превођењу са страног и на страни језик
- 7.15. Да ли постоји законска обавеза да се о ослобођењу од плаћања таксе стави одговарајућа клаузула на документ?
- 7.16. Да ли страни држављанин може дати изјаву о признавању очинства код дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије у иностранству и по ком тарифном броју се

републичка административна такса плаћа у том случају?

7.17. По којим критеријумима ДКП врши на доверу службеног потписа и печата на исправи?

7.18. По којим критеријумима се прихвата депоновање потписа и печата јавног бележника – нотара?

7.19. Да ли је за примену Тарифног броја 9. став 2. тачка 1) Одељка Б Тарифе републичких административних такси неопходно доношење решења шефа ДКП?

7.20. Који је законски механизам предвиђен за достављање уговора о промету непокретности у земљу?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00017/2009-04 од 5.3.2009. год.)

7.1. Да ли постоји решење у вези са указивањима држављана Републике Србије на висину провизије које најлажују странке банке код улагања таксе на девизни рачун Републике Србије отворен за њу намену код Народне банке Србије, а преко иностранних банке у иностранству?

У вези указивања на високе трошкове банкарске провизије код плаћања републичких административних такси у иностранству и на друге проблеме у вези трансфера новца који се уплаћује по основу републичких административних такси, Министарство финансија – Сектор за фискални систем је доставио одговор писмом број: 434-02-00014/2009-04 од 12. фебруара 2009. године.

7.2. Да ли на девизни рачун ДКП странке улажу само дужни износ таксе, а стварне трошкове на благајни ДКП, или целокупан износ улажу на девизни рачун?

Према одредби члана 11. ст. 3. и 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), за посебне услуге које ДКП пружи обвезнику у вези са поднетим захтевом (коришћење телефона, фотокопирање и сл.) обвезник је дужан да, поред конзуларне таксе, накнади проузроковане трошкове. Министар спољних

послова ближе уређује шта се сматра посебним услугама и износе трошкова, као и начин евидентирања прихода по основу конзуларних такси.

Према одредби члана 16. ст. 1. и 3. Закона, такса у Републици Србији се уплаћује на прописани уплатни рачун јавних прихода. Приход од такси прописаних Законом припада буџету Републике Србије.

Средства од такси прописаних Законом, уплаћених на девизни рачун ДКП, ДКП преноси на рачун министарства надлежног за спољне послове, које то министарство преноси са свог рачуна на прописани уплатни рачун јавних прихода. Пренос средстава врши се у року од десет дана по истеку месеца у коме је такса наплаћена (члан 16. ст. 4, 5. и 6. Закона).

Законом је уређена обавеза обвезника да, поред конзуларне таксе, накнади проузроковане трошкове за посебне услуге које ДКП пружи обвезнику у вези са поднетим захтевом (коришћење телефона, фотокопирање и сл.), при чему се ти трошкови уређују актом министра спољних послова.

7.3. Да ли су прихватљиви неки други начини уписа на девизни рачун ДКП (дејновање новца на посебан девизни рачун ДКП за конзуларне услуге, money order и др.)?

Одредбом члана 10. став 1. Закона уређено је да се такса плаћа у новцу.

Конзуларна такса плаћа се у прописаном износу за врсту девиза у којој се уплата врши, осим када се таксени обвезници са седиштем, односно пребивалиштем, односно боравиштем у Републици Србији, из Републике Србије обраћају ДКП – у ком случају се конзуларна такса у прописаном износу уплаћује у динарима, прерачуната по званичном средњем курсу динара у односу на евро, који важи на дан уплате таксе (члан 10. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник који код ДКП поднесе захтев надлежном органу у Републици Србији за

покретање поступка за издавање списка, односно за извршење радње, за које је у Одељку А Тарифе републичких административних такси, која је саставни део Закона (у даљем тексту: Тарифа), прописана такса, таксу за списе и радње органа у Републици Србији, у прописаном износу прерачунатом у девизе, ушлаћује у девизама, односно ефективном страном новцу који се купује и продаје на девизном тржишту у складу са прописом Народне банке Србије (у даљем тексту: девизе), на девизни рачун ДКП у земљи у којој је захтев поднет. Изузетно, наведена такса се може уплатити у готовом новцу само у случају када се захтев подноси на дан у коме банке не раде, односно у време у које ниједна банка у том месту не ради, у ком случају је ДКП дужан да уплатиоцу таксе изда потврду о уплати и да запримљени новац уплати на свој девизни рачун у року од 48 сати од дана уплате (члан 4. став 7. Закона).

Према члану 4а Закона, обвезник који код ДКП поднесе захтев за покретање поступка за издавање списка, односно за извршење радње, за које се, по одредбама Закона, плаћа конзуларна такса, таксу за списе и радње ушлаћује у прописаном износу, на девизни рачун ДКП у земљи у којој је захтев поднет, осим у случају из члана 16. став 2. Закона (када се таксени обвезници са седиштем, односно пребивалиштем, односно боравиштем у Републици Србији, из Републике Србије обраћају ДКП – у ком случају се конзуларна такса у прописаном износу ушлаћује у динарима, прерачуната по званичном средњем курсу динара у односу на евро, који важи на дан уплате таксе).

У погледу плаћања таксе из члана 4а став 1. Закона у готовом новцу, сходно се примењују одредбе члана 4. ст. 7, 8. и 9. Закона (члан 4а став 2. Закона).

Дакле, Закон уређује да се конзуларна такса плаћа у девизама, на девизни рачун ДКП (осим у случају када се конзуларна такса ушлаћује у динарима прерачуната у односу на евро - сагласно члану 16. став 2. Закона), при чему се начин уплате конзуларне таксе на прописани рачун уређује прописима којима се уређује платни промет.

7.4. Да ли су војни обвезници у иностранству ослобођени свих такси у вези са регулацијама војне обавезе?

Према одредби члана 19. став 1. тачка 8) Закона, не плаћа се такса за списе и радње, као и прилоге који се морају поднети уз захтев, у вези са регулацијом војне обавезе.

Према томе, за списе и радње у вези са регулацијом војне обавезе, као и за прилоге који се морају поднети уз захтев у вези са регулацијом војне обавезе, републичка административна такса се не плаћа, независно од тога да ли списе доноси, односно радње врши орган у Републици или ДКП Републике Србије у иностранству.

7.5. Да ли постоји разлика у правном основу за неплаћање такси предвиђеном чл. 18. и 19. Закона?

Иако из формулација наведеног питања није јасно у чему се састоји недоумица у примени таксених ослобођења за која је правни основ Закон, Министарство финансија указује да је одредбом члана 18. Закона уређено ослобођење од плаћања таксе за органе, организације, установе... побројане у тој одредби (независно од врсте списка и радњи који се по њиховом захтеву доносе, односно врше), док је одредбом члана 19. Закона уређено за које се списе и радње такса не плаћа, независно од лица по чијем се захтеву ти списи и радње доносе, односно врше (што значи да то могу бити и органи из члана 18. Закона и друга лица).

Остваривање права на таксена ослобођења уређена чл. 18. и 19. Закона није условљено претходним доношењем решења, нити другог акта.

Дакле, када се спис издаје, односно радња врши на захтев органа из члана 18. Закона, републичка административна такса се не плаћа.

Такође, када се доноси спис, односно врши радња за сврху из члана 19. Закона, републичка административна такса се не плаћа.

7.6. Да ли се и које таксе најлажу за издавање спроводнице?

Одредбом члана 19. став 1. тачка 9) Закона уређено да се не плаћа републичка административна такса за списе и радње у поступку за сахрањивање.

Дакле, за захтев за издавање спроводнице за сахрањивање и за издавање спроводнице за сахрањивање, републичка административна такса се не плаћа.

7.7. Да ли се најлажу таксе за издавање спроводнице за сахрањивање сирианих држављана у Републици Србији или у трећој земљи (изв. транзитне спроводнице)?

Одредбом члана 19. став 1. тачка 9) Закона уређено да се не плаћа републичка административна такса за списе и радње у поступку за сахрањивање.

Према томе, за захтев за издавање спроводнице и за издавање спроводнице за пренос посмртних остатака за сахрањивање, републичка административна такса се не плаћа, независно од места где ће се сахрањивање извршити (у Републици Србији или у трећој земљи – тзв. транзитне спроводнице), као и да ли је лице на које се спроводница односи држављанин Републике Србије или не.

7.8. Да ли се и које таксе плаћају за упис у матичне књиге?

Одредбом члана 19. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се не плаћа такса за пријаве за упис у матичне књиге.

Према томе, за пријаве за упис у матичне књиге рођених, венчаних и умрлих републичка административна такса се не плаћа, независно од тога да ли је реч о матичним књигама које, у складу са прописима, воде органи у Републици или ДКП Републике у иностранству.

Међутим, списи и радње које врши орган који води матичне књиге по захтеву странке, који немају карактер пријављивања чињеница о рођењу, браку и смрти и других чињеница прописаних законом којим се уређују матичне књиге, као и промена у вези са

тим чињеницама, подлежу плаћању републичких административних такси, осим у случајевима за које је Законом прописано право на таксено ослобођење.

У том смислу се, на пример, такса не плаћа за списе и радње који се врше по службеној дужности у смислу одредбе члана 19. став 1. тачка 1) Закона – као што је обавештавање матичара који води матичну књигу у којој треба извршити накнадни упис од стране матичара који је извршио основни упис, сагласно одредби члана 15. Закона о матичним књигама – „Сл. гласник СРС“, бр. 15/90 и „Сл. гласник РС“, бр. 57/03 и 101/05. Међутим, такса се плаћа за изводе из матичних књига и за уверења која се издају на основу матичних књига, осим у случајевима за које је Законом прописано право на таксено ослобођење.

7.9. Како постојећи у случајевима да према земља наплаћује држављанима Републике Србије таксу за визу у већем износу од оног који је прописан Законом?

Одредбом става 4. Напомене уз Тарифни број 8. Одељка Б Тарифе уређено је да се у случају нерезипрочног поступања друге државе према држављанима Републике Србије, у погледу износа таксе за визу, такса за одговарајућу визу из тог тарифног броја која се издаје држављанима те државе, плаћа у износу који та држава наплаћује за одговарајућу визу држављанима Републике Србије, а најмање у износу таксе за одговарајућу визу прописаном тим тарифним бројем.

7.10. Указивање да Тарифни број Одељка Б, који уређује састављање и оверу пуномоћја или друге изјаве, не садржи таксу за оверу постојећа

Састављање пуномоћја или друге изјаве странке и овера потписа су две различите врсте списка, односно радњи, у ком смислу је и конзуларна такса за оверу потписа прописана Тарифним бр. 6. и 7. Одељка Б Тарифе, а такса за састављање и оверу пуномоћја или друге исправе у одговарајућим тарифним бројевима у Одељку

Б Тарифе (нпр. за састављање пуномоћја у Тарифном броју 12, за састављање записника о наследничкој изјави у Тарифном броју 14...).

Према томе, када се истовремено врши и састављање пуномоћја или друге изјаве, као и овера потписа, плаћају се прописане таксе и за састављање и за оверу потписа. Подразумева се да се плаћа и такса за захтев из Тарифног броја 1. Одељка Б. Тарифе, осим у случајевима за које је прописано да се такса за захтев не плаћа.

7.11. Указивање да у Тарифни број 13. Одељак Б Тарифе није унећа такса за састављање исправа

У Одељку Б Тарифе уређене су, између осталог, таксе за састављање исправа, при чему се, зависно од врсте исправе која се саставља у сваком конкретном случају, наплаћује конзуларна такса прописана за састављање те исправе.

7.12. Да ли су Законом прописане таксе за утврђивање држављанства, проверу држављанског статуса и записник о утврђивању очинства?

Тарифним бројем 39. став 3. Одељак А Тарифе уређена је републичка административна такса за решење о утврђивању држављанства Републике Србије у износу од 480 динара.

Тарифним бројем 13. Одељак Б Тарифе уређена је конзуларна такса за састављање свих врста записника и других писмена, изузев у области наследноправних односа.

Према томе, ако се, у складу са прописима, код ДКП саставља записник (осим у области наследноправних односа), за састављање записника плаћа се такса по Тарифним бројем 13. Одељак Б Тарифе.

Да би Министарство финансија дало мишљење по питању таксе која се плаћа за проверу држављанског статуса, потребно је да се прецизира који акт се издаје странци по захтеву за ту проверу.

7.13. Да ли се код одношења породичног (зрујног) захтева за пријем или отпуста из држављанства Републике Србије најлажује такса за оверу потписа из Тарифног броја 6. за сваког односноца појединачно, или једна такса?

Тарифним бројем 6. став 2. Одељак Б Тарифе прописана је конзуларна такса за оверу потписа на захтев за престанак држављанства Републике Србије, односно оверу потписа на захтев за пријем у држављанство Републике Србије.

Када се једним захтевом, за сврху пријема или отпуста из држављанства Републике Србије, тражи овера потписа више лица, иако је у формалноправном смислу реч о једном захтеву, по својој суштини тражи се више радњи у управним стварима (овера потписа сваког од лица наведених у захтеву), те се плаћа такса за један захтев и такса за оверу сваког потписа која се врши (што значи онолико пута колики је број лица чији се потпис на породичном – групном захтеву за пријем или отпуст из држављанства оверава).

7.14. Указивање да у Тарифном броју 15. Одељак Б Тарифе није најрављена разлика у превођењу са стране и на страни језик

Тарифним бројем 15. Одељак Б Тарифе уређене су конзуларна такса за сачињавање и оверу превода у ДКП (до 100 речи, односно за сваку реч преко 100 речи) и конзуларна такса за оверу превода који није сачињен у ДКП (до 100 речи, односно за сваку реч преко 100 речи).

Према томе, за сачињавање и оверу превода, односно за оверу превода који није сачињен у ДКП, плаћа се конзуларна такса уређена наведеним тарифним бројем у прописаном износу, независно од чињенице да ли је конкретан превод на страни језик или је превод са страног језика.

7.15. Да ли постоји законска обавеза да се о ослобођењу од плаћања таксе стави одговарајућа клаузула на документу?

Према одредби члана 22. Закона, у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се

означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе. Решење, исправа, документ или писмено које се издаје без плаћања таксе и на коме је означена сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе, може се користити само у сврху за коју је издато.

Одредбом члана 31. став 1. тачка 7) Закона уређено је да ће се новчаном казном од 1.000 до 50.000 динара казнити за прекршај одговорно лице у надлежном органу из члана 2. Закона ако у решењу, исправи, документу или писменом, који се издају без плаћања таксе, не значи сврху издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1).

Према томе, одговорно лице у органу за чији се рад плаћа републичка административна такса, што значи и у дипломатско-конзуларном представништву Републике Србије у иностранству, дужно је да у решењу, исправи, документу или писменом, који се издају без плаћања таксе, значи сврху издавања и основ ослобођења од плаћања таксе.

7.16. Да ли страни држављанин може даћи изјаву о признавању очинства код дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије у иностранству и по ком тарифном броју се републичка административна такса плаћа у том случају?

Законом о републичким административним таксама уређене су републичке административне таксе (члан 1. Закона), а не услови под којима страни држављани могу дати изјаву о признавању очинства код дипломатско-конзуларних представништава Републике Србије у иностранству.

Уколико постоји правна могућност давања изјаве о признавању очинства код дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије (о чему Министарство финансија није надлежно да да мишљење), Министарство указује да се плаћа такса сходно Тарифном броју 13. Одељак Б Тарифе (прописана за састављање свих врста записника и других писмена, изузев у области наследно-правних односа).

Министарство финансија напомиње да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано (члан 11. Закона), при чему је Тарифним бројем 1. Одељак Б Тарифе уређена конзуларна такса за захтев (ако Законом није друкчије одређено).

7.17. По којим критеријумима ДКП врши надоверу службеног потписа и печата на исправи?

Законом о републичким административним таксама уређене су републичке административне таксе (члан 1. Закона), а не критеријуми по којима дипломатско-конзуларна представништва Републике Србије у иностранству врше надоверу службеног потписа и печата на исправи.

Такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано (члан 11. Закона).

Тарифним бројем 1. Одељак Б Тарифе уређена је конзуларна такса за захтев (ако Законом није друкчије одређено), а Тарифним бројем 6. став 4. Одељак Б Тарифе конзуларна такса за надоверу службеног потписа и печата на исправи.

Према томе, такса се плаћа за захтев и за надоверу службеног потписа и печата на исправи тј. по Тарифним бр. 1. и 6. став 4. Одељка Б Тарифе.

7.18. По којим критеријумима се прихвата депоновање јавног бележника – нотара?

Законом о републичким административним таксама уређене су републичке административне таксе (члан 1. Закона), а не критеријуми по којима се прихвата депоновање потписа и печата јавног бележника – нотара.

Такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано (члан 11. Закона).

Тарифним бројем 1. Одељак Б Тарифе уређена је конзуларна такса за захтев (ако Законом није друкчије одређено), а Тарифним бројем 16. Одељак Б Тарифе – конзуларна такса за депоновање потписа и печата јавног бележника (нотара) код ДКП.

Према томе, такса се плаћа за захтев и за депоновање потписа и печата јавног бележника (нотара) код ДКП тј. по Тарифним бр. 1. и 16. Одељка Б Тарифе.

7.19. Да ли је за примену Тарифног броја 9. став 2. тачка 1) Одељка Б Тарифе рејубличких административних такси неопходно доношење решења шефа ДКП?

Тарифним бројем 9. став 2. тачка 1) Одељка Б Тарифе уређена је такса која се плаћа за издавање путног листа за странце.

Када је Законом прописано право на таксено ослобођење за издавање путног листа за странце – остваривање права на то ослобођење није условљено доношењем решења о ослобођењу од стране шефа ДКП.

Министарство финансија напомиње да се Тарифни број 9. Одељак Б Тарифе примењује од дана почетка примене Закона о странцима („Сл. гласник РС“, бр. 97/08).

7.20. Који је законски механизам предвиђен за досијављање уговора о промени неокрепности у земљу?

Одредбом члана 37. став 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09), која се примењује од 30. јануара 2009. године, уређено је да је дипломатско-конзуларно представништво Републике Србије дужно да, након овере потписа уговарача на уговору којим се, на територији Републике Србије, врши пренос права својине на непокретности и других апсолутних права из чл. 14, 23. и 24. тог закона, надлежном пореском органу достави примерак тог уговора, у року од десет дана од дана овере потписа уговарача.

Уговор о промету непокретности се, сагласно одредбама члана 35. став 2. (када се пренос врши без накнаде) и члана 36. став 4. (када се пренос врши уз накнаду) Закона о порезима на имовину, доставља пореском органу у општини на чијој територији се налази непокретност.

8. Таксене обавезе овлашћених предузећа за промет оружја и муниције

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 434-02-00029/2009-04 од 5.3.2009. год.)

Према одредби члана 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), у вези са чланом 1а тачка 3) тог закона, за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код институција, државних органа и организација, органа покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредних друштва и других организација којима је поверено вршење јавних овлашћења, плаћају се таксе по одредбама Закона.

Према одредби члана 27. став 1. Закона о оружју и муницији („Сл. гласник РС“, бр. 9/92 ... и 85/05), прометом оружја, делова за оружје и муниције могу се бавити предузећа и радње које, пре уписа у судски регистар односно регистар радњи, за то добијају одобрење надлежног органа.

Тарифним бројем 32. тачка 8) Одељак А Тарифе републичких административних такси, која је саставни део Закона (у даљем тексту: Тарифа), уређено је да се за захтев за издавање одобрења за бављење прометом оружја и муниције који подносе предузећа и радње, пре уписа у судски регистар, односно регистар радњи плаћа републичка административна такса у износу од 24.440 динара.

За превоз оружја, делова за оружје и муниције која садржи експлозивну или запаљиву материју потребно је одобрење надлежног органа (члан 29. став 1. Закона о оружју и муницији).

За захтев за издавање одобрења за превоз оружја, делова за оружје и муниције плаћа се републичка административна такса у износу од 3.670 динара (Тарифни број 32. тачка 10) Одељак А Тарифе).

Према одредби члана 28. став 1. Закона о оружју и муницији, за промет оружја, делова за оружје и муниције између предузећа, односно радњи из члана 27. тог закона потребно је посебно одобрење надлежног органа.

За захтев за издавање одобрења за промет уговорене количине оружја и муниције између предузећа, односно радњи плаћа се такса у износу од 3.670 динара (Тарифни број 32. тачка 11) Одељак А Тарифе).

9. Примена одредаба Закона о републичким административним таксама у случајевима када физичко лице за потврду да не прима пензију или социјалну помоћ из Републике Србије, за ослобађања од плаћања дела општинских такси у иностраној земљи, нема финансијских могућности да плати конзуларну таксу, или плаћање таксе угрожава његов егзистенцијални минимум

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00021/2009-04 од 26.2.2009. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. и 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше

поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Према томе, такса се плаћа за списе и радње за које је Тарифом прописана такса, осим у случајевима за које је чл. 18. и 19. Закона прописано право на таксено ослобођење.

Према одредби члана 19. став 1. тачка 5) Закона, не плаћа се такса за пријаве и прилоге уз њих за утврђивање јавних прихода, списе и радње у поступку за утврђивање смањења катастарског прихода због елементарних непогода, биљних болести, штеточина и других ванредних догађаја, као и списе и радње за остваривање законом прописаних пореских подстицаја и ослобођења код плаћања јавних прихода.

Према томе, ако орган Републике Србије на захтев физичког лица издаје потврду том лицу „о непримању пензије или социјалне помоћи из Републике Србије”, за сврху ослобођења од плаћања дела општинских такси у иностранству, републичка административна такса се не плаћа у складу са чланом 19. став 1. тачка 5) Закона.

10. Да ли се на захтев за прекњижавање претплате јавних прихода за намирне обавезе на име јавних прихода по другом основу, који порески обвезник подноси Пореској управи, плаћа републичка административна такса?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00020/2009-04 од 25.2.2009. год.)

Одредбом члана 19. став 1. тачка 2) Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС”, бр. 43/03 ... 5/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа такса за списе и радње у поступку за повраћај више или погрешно плаћених јавних прихода, као и за рефакцију, односно за рефундацију јавних прихода.

Према одредби члана 70. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... 61/07, у даљем тексту: ЗПППА), ако је износ уплате по основу пореза већи од дугованог износа, износ претплате се користи за намирење обавезе по истом основу које касније доспевају.

У случају из члана 70. став 5. ЗПППА, на захтев пореског обвезника врши се повраћај или се намирују обавезе по другом основу.

С тим у вези, а имајући у виду да је прекњижавање претплате јавних прихода по једном основу, за намирење обавеза на име јавних прихода по другом основу, по својој суштини повраћај више плаћених средстава по основу једног, уз истовремену уплату тих средстава по основу другог јавног прихода, Министарство финансија сматра да се за захтев за прекњижавање претплате јавних прихода по једном основу за намирење обавеза на име јавних прихода по другом основу, који порески обвезник подноси Пореској управи, републичка административна такса не плаћа.

ЦАРИНЕ

1. Поступање по жалби на првостепену одлуку коју у управном поступку донесе царински орган

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00055/2009-17 од 17.3.2009. год.)

Чланом 24. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03 ... 62/06) дефинисана је надлежност Комисије за жалбе Управе царина. Наиме, против првостепене одлуке коју у управном поступку донесе царински орган може се уложити жалба Комисији за жалбе Управе царина. Жалба не задржава извршење одлуке.

С обзиром да Комисија за жалбе Управе царина није донела одговарајућу одлуку по жалби на решење Царинарнице Крагујевац, то Министарство финансија наводи на закључак да је поступак по жалби још увек у току. У том случају, Министарство указује на чињеницу да је чланом 32. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05 и 101/07), између осталог, дефинисан однос министарстава и органа управе у саставу министарстава. Истим чланом тог закона прописано је да послове из свог делокруга орган у саставу врши самостално, што значи да Министарство финансија није овлашћено да Управи царина,

као органу управе у свом саставу, даје инструкције у погледу поступања у неком предмету.

2. Да ли се при извозу робе предузеће А може појавити као једини извозник, по једној царинској декларацији, а да се у рубрици „Б“ те декларације упишу подаци о произвођачима робе, односно да ли испорука робе предузећу А ради извоза, на основу уговора о заједничкој производњи, подлеже обавези обрачунавања и плаћања ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 482-01-29/2009-17 од 16.3.2009. год.)

1. Јединствена царинска исправа (ЈЦИ) за извоз робе попуњава се на начин прописан Правилником о облику, садржини и начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку („Сл. гласник РС“, бр. 129/03 ... 08/09).

У члану 9. Правилника прописано је да се у ЈЦИ у рубрици 2 (Пошиљалац/Извозник) уписују подаци о пошиљалацу, односно извознику робе, као и да је пошиљалац, односно извозник лице које је у време прихватања декларације власник робе или има слична права располагања робом. Имајући у виду да је, у овом конкретном случају, предузеће А закључило уговор о продаји са страним лицем, то ће се у овој рубрици уписати подаци о истом.

Чланом 10. Правилника прописано је да се у рубрику „Б“ (Детаљи обрачуна) уписују подаци који нису могли да се унесу у друге рубрике, али не и подаци о произвођачима робе који се наводе у тачки 1. дописа Министарству финансија, будући да та лица нису закључила уговор о продаји са страним кушцем.

Министарство финансија напомиње да податке у ЈЦИ уноси сам извозник и да царински орган није у обавези да контролише унете податке.

2. Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са наведеним одредбама Закона, на промет добара и услуга који обвезници ПДВ – корпорација Б и предузеће В врше привредном друштву А, ПДВ се обрачунава и плаћа.

Одредбама члана 24. став 1. тач. 2) и 3) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет добара која обвезник или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство односно за промет добара која инострани прималац или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство.

Сходно наведеном, привредно друштво А може да оствари пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет добара која отпрема у иностранство, под условом да поседује документа прописана одредбама члана 3. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза (“Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07).

3. Могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз путничког моторног возила за потребе Одбора Меџлиса Исламске заједнице

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00086/2009-17 од 12.3.2009. год.)

Сагласно важећим царинским прописима, не постоји правни основ за ослобођење верских заједница од плаћања увозних дажбина на увоз путничког моторног возила. Такође, Закон о донацијама и хуманитарној помоћи не прописује могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз путничких аутомобила.

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Период важења потврде о резидентности ради остваривања права из Уговора о избегавању двоструког опорезивања са Словенијом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-581/2009-04 од 3.3.2009. год.)

Захтевом се тражи да се Министарство финансија изјасни да ли потврда о резидентности која је издата 25. септембра 2008. године ради остваривања права из Уговора о избегавању двоструког опорезивања са Словенијом важи за целу 2008. годину или, како то тврде надлежни органи Словеније, само од дана издавања.

Потврда о резидентности коју је издало Министарство финансија Републике Србије односи се на целу 2008. годину.

С тим у вези, напомиње се да и на самој потврди пише да је у питању. „Годишњи захтев за остваривање олакшице из Уговора о избегавању двоструког опорезивања између Републике Србије и Словеније (Annual Claim for Relief under the Tax Treaty between the Republic of Serbia and Slovenia)“.

Министарство финансија је поступило на претходно наведени начин пажљиво ценећи податке који су приликом подношења захтева за издавање потврде о резидентности презентовани (Уговор о радном односу, дозволу надлежног органа унутрашњих послова о боравку у Републици Србији, пријаву боравка на тачно утврђеној адреси, одобрене визе и др.).

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Да ли ЈП „Завод за уџбенике“, као наручилац у смислу Закона о јавним набавкама, може услугу штампе својих издања набавити од ЈП „Службени гласник“, које је, такође, наручилац у смислу Закона?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-097/2009-27 од 10.3.2009. год.)

Закон о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08) је у члану 7. одредио и дефинисао набавке на које се овај закон не примењује.

Одредбом става 1. тачка 1) овог члана утврђено је да се одредбе овог закона не примењују на набавке од организација које се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцем и којима је Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

Поводом питања да ли ЈП „Завод за уџбенике“ Београд, као наручилац у смислу овог закона, може услугу штампе својих издања набавити од ЈП „Службени гласник“ Београд, које је такође наручилац и које има своју штампарију, а штампање је једна од делатности овог јавног предузећа, без примене Закона о јавним

набавкама, у смислу члана 7. став 1. тачка 1) овог закона, Министарство финансија указује да је за поступање по наведеној одредби члана 7. овог закона неопходно испуњење услова одређених том одредбом. Наиме, потребно је да је у конкретном случају у питању набавка услуга од организације која се сматра наручиоцем у смислу овог закона и којој је Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

Према Закону о објављивању закона и других прописа и општих аката и о издавању „Службеног гласника Републике Србије“ („Сл. гласник РС“, бр. 72/91 и 11/93), на основу члана 12. тог закона, основано је ЈП „Службени гласник“, са седиштем у Београду (став 1) и којим су у ставу 4. овог члана Закона утврђене делатности овог јавног предузећа. Те делатности су: издавање „Службеног гласника Републике Србије“, издавање образаца чији су облик и садржина утврђени републичким прописима, као и публикација које су од интереса за рад републичких органа. Према одредби става 5. овог члана Закона ово јавно предузеће може обављати и друге делатности у складу са законом и статутом, под условом да се тиме не омета обављање делатности из става 4. овог члана.

С обзиром на наведено, Министарство финансија је мишљења да делатности ЈП „Службени гласник“ одређене у члану 12. став 4. наведеног закона јесу делатности за које је Република Србија посебним законом доделила искључиво право ЈП „Службени гласник“ на обављање тих делатности.

Имајући у виду наведено, а у вези са питањем везаним за примену члана 7. став 1. тачка 1) Закона о јавним набавкама, у

случају набавке услуге штампања својих издања за које би ЈП „Завод за уџбенике“, као наручилац услуге, ангажовало ЈП „Службени гласник“, као пружаоца услуге, Министарство финансија је мишљења да набавку услуге штампања од наведеног јавног предузећа, као организације која јесте тј. која се сматра наручиоцем у смислу Закона о јавним набавкама, ЈП „Завод за уџбенике“ може као наручилац вршити набавку предметне услуге без примене одредаба Закона о јавним набавкама само у случајевима када је предмет јавне набавке услуга у вези са обављањем делатности пружаоца услуга одређених у члану 12. став 4. Закона о објављивању закона и других прописа и општих аката и о издавању „Службеног гласника Републике Србије“, као делатности за које је овом субјекту наведеним законом додељено искључиво право на њихово обављање.

Уколико предмет јавне набавке услуга Јавног предузећа „Завод за уџбенике“ није у вези са обављањем претходно наведених делатности ЈП „Службени гласник“, већ су у вези са обављањем других делатности које ово јавно предузеће обавља у складу са законом и статутом, у смислу члана 12. став 5. Закона о објављивању закона и других прописа и општих аката и о издавању „Службеног гласника Републике Србије“, по мишљењу Министарства финансија у тим случајевима јавних набавки услуга Јавно предузеће „Завод за уџбенике“ дужно је као наручилац да поступи по Закону о јавним набавкама тј. да поступи на начин и под условима одређеним одредбама овог закона.

По питању набавке услуге штампе од „Политике“ а. д. за новинско-издавачку и графичку делатност из Београда, а без примене Закона о јавним набавкама у смислу члана 7. овог закона, Министарство финансија указује да овом приликом није могуће дати одговор, с обзиром да према наводима у допису овом ми-

нистарству нису предочени потребни подаци и чињенице у вези са статусом и делатношћу наведеног субјекта на основу којих би се могло поступити у смислу захтева за давање позитивног мишљења овог министарства.

2. Право Института „Михајло Пупин“ д.о.о. на обављање делатности пружања услуга без примене Закона о јавним набавкама, у смислу члана 7. став 1. тачка 1) овог закона

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-076/2009-27 од 3.3.2009. год.)

Закон о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08) је у члану 7. одредио и дефинисао набавке на које се овај закон не примењује.

Одредбом става 1. тачка 1) овог члана утврђено је да се одредбе овог закона не примењују на набавке од организација које се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцем и којима је Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

Према наводима у допису и достављеним прилозима произилази да Институт „Михајло Пупин“ д.о.о. Београд јесте наручилац јавних набавки у смислу члана 3. тачка 4) Закона о јавним набавкама.

Наиме, према Споразуму о уделу државне својине у средствима која користи Друштвено научноистраживачко предузеће Институт „Михајло Пупин“ п. о. Београд, од 17.4.2007. године, закључен између Републике Србије – Владе и овог института,

Република Србија је овим споразумом преузела оснивачка, односно управљачка права, сразмерно уделу државног капитала утврђеног тим споразумом, а тај удео државне својине у средствима која користи Институт износи 100%. Претежна делатност Института, који има својство правног лица, према члану 4. његовог статута је истраживање и експериментални развој у техничко-технолошким наукама–73102, а обавља и друге делатности и послове наведене у ст. 2. и 3. овог члана Статута Института. Решењем о испуњености услова за обављање научноистраживачке делатности од општег интереса, које је министар науке и заштите животне средине донео 12.3.2007. године, утврђено је да овај институт испуњава услове за обављање научноистраживачке делатности од општег интереса као истраживачко-развојни институт у области техничко-технолошких наука – електротехника и саобраћај.

Поводом питања о праву Института на обављање делатности пружања услуга без примене Закона о јавним набавкама, у смислу члана 7. став 1. тачка 1) овог закона, Министарство финансија указује да је за поступање по наведеној одредби члана 7. овог закона неопходно испуњење услова одређених том одредбом. Наиме, потребно је да је у конкретном случају јавне набавке у питању набавка услуга од организације која се сматра наручиоцем у смислу овог закона и којој је Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

С обзиром на наведено, овај институт, као пружаоц услуге, испуњава услов у смислу да је организација која јесте тј. сматра се наручиоцем у смислу овог закона, али за поступање тј. примену

члана 7. став 1. тачка 1) овог закона обавезно је и испуњење услова у смислу да је овом институту Република Србија на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања предметних услуга које су и предмет јавне набавке.

Како се према Одлуци о изменама и допунама оснивачког акта Друштвеног научноистраживачког предузећа Институт „Михајло Пупин“ п.о. Београд, коју је Влада донела 18.10.2007. године и претходно наведених прилога достављених уз захтев не може закључити да је наведени услов испуњен, а имајући у виду да је законом одређени услов обавезан, Министарство финансија указује да уколико је, на основу прописа и аката на које упућује одредба члана 7. став 1. тачка 1) овог закона, овај услов испуњен, а што се цени и утврђује за сваки конкретан случај јавне набавке, тада, по мишљењу овог министарства, Институт „Михајло Пупин“ д.о.о. Београд, има право обављања делатности пружања услуге у смислу члана 7. став 1. тачка 1) овог закона тј. без примене Закона о јавним набавкама.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У МАРТУ МЕСЕЦУ 2009. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о спречавању прања новца и финансирања тероризма	Сл. гласник РС, бр. 20 од 19. марта 2009.
Закон о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији	Сл. гласник РС, бр. 20 од 19. марта 2009.
Закон о изменама и допунама Закона о експропријацији	Сл. гласник РС, бр. 20 од 19. марта 2009.

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о начину расподеле дела средстава из наменских примања буџета Републике која се остварују приређивањем игара на срећу, а користе за финансирање локалне самоуправе	Сл. гласник РС, бр. 18 од 16. марта 2009.
Уредба о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе	Сл. гласник РС, бр. 18 од 16. марта 2009.
Уредба о улагању имовине и задуживању друштва за управљање инвестиционим фондovima у условима поремећаја на финансијском тржишту	Сл. гласник РС, бр. 21 од 27. марта 2009.
Уредба о изменама Уредбе о начину и поступку утврђивања износа најпопуларнијих цена цигарета, цигара, цигарилоса, дувана за пушење и осталих дуванских прерађевина	Сл. гласник РС, бр. 22 од 30. марта 2009.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допунама Одлуке о условима за личне и физичке преносе средства плаћања у иностранство и из иностранства *Сл. гласник РС*, бр. 18 од 16. марта 2009.

Одлука о измени Одлуке о плаћању, наплаћивању, уплати и исплати који се могу вршити у ефективном страном новцу *Сл. гласник РС*, бр. 18 од 16. марта 2009.

УПУТСТВА

Упутство о измени и допуни Упутства за спровођење Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије *Сл. гласник РС*, бр. 16 од 6. марта 2009.

Упутство о начину уписа, вођења и брисања података из Регистра пољопривредних газдинстава *Сл. гласник РС*, бр. 20 од 19. марта 2009.

ОСТАЛО

Измене Правила пословања Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности *Сл. гласник РС*, бр. 17 од 13. марта 2009.

Измене Правилника о тарифи Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности *Сл. гласник РС*, бр. 17 од 13. марта 2009.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вук Ђоковић. – Год.32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132